

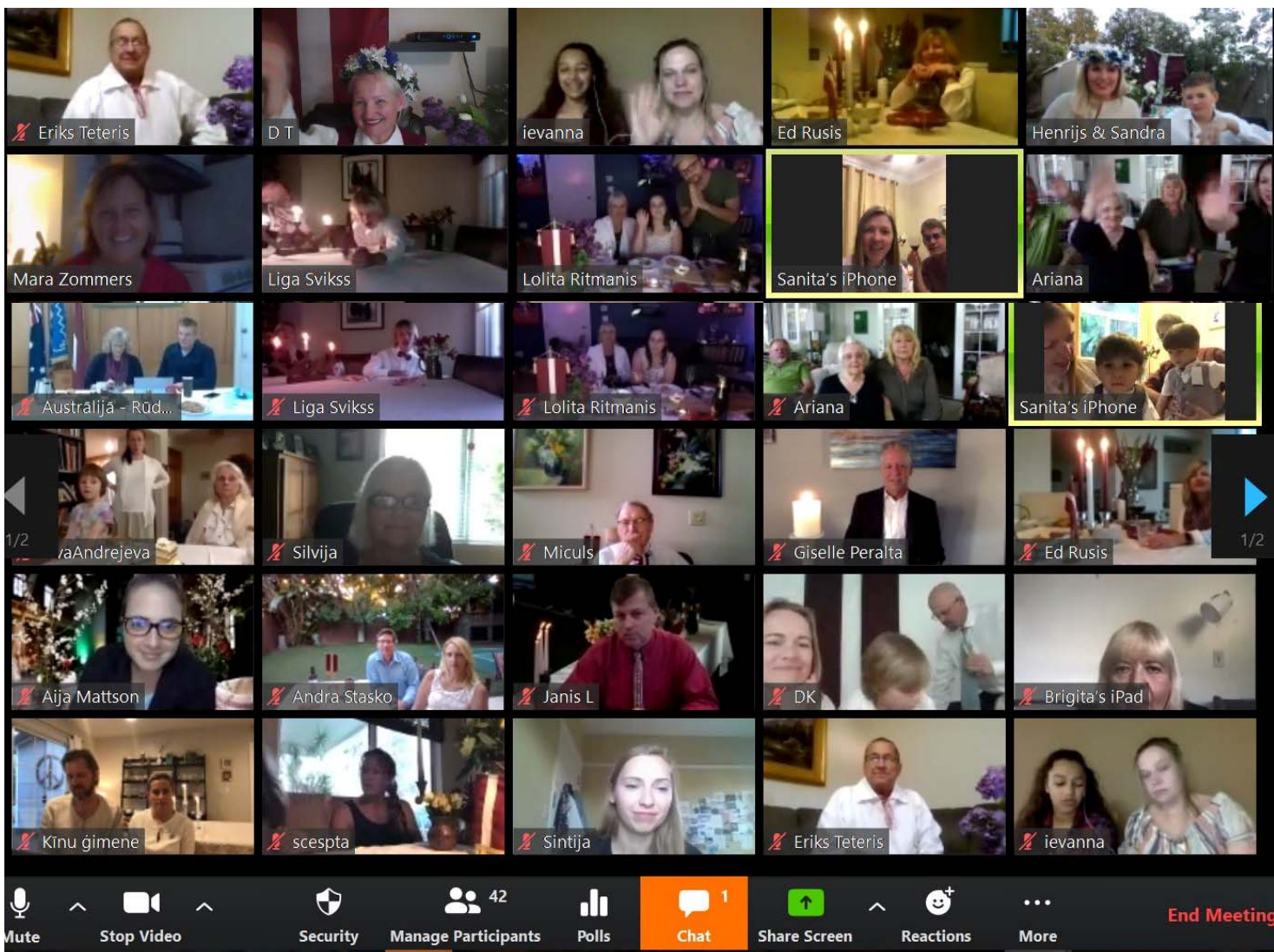
DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2020.

JŪNIJS / JŪLIJS / AUGUSTS

Nr. 5 (721)

**Baltā galdauta svētki 4. maijā, ikvienam paliekot savā mājā
un tiekoties tīmeklī**

Ziņas par sarīkojumiem: www.biedriba.org

Dienvīdkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS ir Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

44 Pearl Street, New Haven, CT 06511,
tālr.: 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi: par pilnu lappusi \$35, ½ lappusi – \$20, ¼ lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.

IB metiens – 310 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta: DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660
Phone: office 844-277-2639
Cell 949-413-8888

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālr.: 805-217-1931; e-pasts: dziesma_1@yahoo.com

DK LB valdes locekļi:

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu koordinatore);

Jānis Daugvietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Pauls Berkolds, Endija Damroze, Inguna Galviņa,

Aivars Jerumanis, Zane Kalniņa, Ilze Matsone, Guna

Reina, Inese Sviķkalne, Līga Sviksa, Dace Taube,

Juris Zinbergs

DK LB Revīzijas komisija: Biruta Šulca, Dainis Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrā trešdienā plkst. 8.00 vakarā vai svētdienā plkst. 1.00 (vai arī pēc īpaša paziņojuma) Losandželosas latviešu namā biedrības telpā otrā stāvā.

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks. Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties, sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org), lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ atsūtītajiem biļeteniem.

APSVEICAM!

Latvijas Valsts prezidents
Egils Levits un Ordeņu kapituls
2020. gada 23. aprīlī nolēma par
īpašiem nopelniem Latvijas
neatkarības atjaunošanas
periodā, sekmējot Latvijas Tautas
frontes uzvaru 1990. gada

18. marta Augstākās Padomes vēlēšanās un Augstākās
Padomes balsojumu 1990. gada 4. maijā par Latvijas
Republikas neatkarības atjaunošanu, kā arī par īpašiem
nopelniem Latvijas Trešās Atmodas notikumu
dokumentēšanā apbalvot ar Triju Zvaigžņu ordeni un
iecelt par Triju Zvaigžņu ordeņa komandieri bijušo
Latvijas Tautas frontes Informācijas centra un Augstākās
Padomes Preses centra darbinieci, juridisko ekspertu
Inesi Birznieci.

No 1988. līdz 1990. gadam Inese Birzniece
bija Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšniece.

Foto: Modris Morozovs

Skats no Likteņdārza uz Daugavu – vieta, kur 18. novembrī var redzēt rietam sauli

Mēs svinējam svētkus kopā, domās sadodamies rokās

Dienvīdkalifornijas latviešu biedrība 4. maijā plkst. 6.30 rīkoja virtuālus Baltā galdauta svētkus, lietojot videokonferenču programmatūru Zoom. Svētkos bija apmēram 80 dalībnieku no dažādām vietām pasaulē. Visi bija uzklājuši savās mājās baltus galdautus, daži tērpās baltās drēbēs, arī tautastērpos.

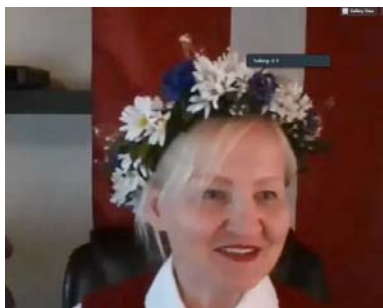

Kīnu ģimene sāka dziedāt Latvijas himnu „Dievs, svētī Latviju!”, kam pievienojās visi no savām dzīvesvietām.

Uzrunu teica DK latviešu biedrības priekšnieks **Ivars Mičulis**. Viņš apsveica svētkos un pavēstīja, ka par godu Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas 30. gadadienai pie Saeimas nama novietota piemiņas plāksne, veltīta 4. maija deklarācijas pieņemšanai. Ivars Mičulis nolašīja rindas no Māras Zālītes dzejoļa „Dzīvo ar Latviju, elpo ar Latviju!

DK latviešu biedrības priekšnieka vietniece **Dziesma Tetere** apsveica Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas gadadienā un pieminēja neaizmirstamo sajūtu 1990. gadā, kad Augstākās padomes ēkā tika izņemts Latvijas turpmākais liktenis, un latvieši

visā pasaulē šo lēmumu gaidīja ar aizturētu elpu.

Dziesma Tetere pastāstīja, ka Baltā galdauta svētkus pirmo reizi svinējusi 2015. gadā Kalifornijā, savās otrajās mājās kopā ar draugiem un ģimeni. Šogad, 2020. gada 4. maijā aprit 30 gadu, kopš tika pieņemta deklarācija „Par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu”. Augstākā padome noteica valsts varas *de facto* atjaunošanai pārejas periodu līdz Latvijas Republikas 5. Saeimas sasaukšanai.

„Šodien tiekamies virtuāli, lai svinētu Latvijas neatkarības atjaunošanas 30. gadadienu, mēs nevaram tikt klātienē, bet tagad redzam viesus, kuŗi mums pievienojusies no lielāka attāluma – no Sandiego, Sanfrancisko, Latvijas, Austrālijas, Konektikutas, Aidaho un, protams, Losandželosas apkaimes. Katram mākonim ir sudraba maliņa!”

Dziesma Tetere vadīja sarīkojuma programmu, pietieca apsveicējus un priekšnesumus.

Pauls Berkolds dziedāja Raimonda Paula dziesmu „Svētvakars” ar Imanta Ziedoņa vārdiem

Apsveikumu sūtīja viesi no Austrālijas – Adelaidas latviešu biedrības valdes priekšsēde Ilze Radziņa un vicepriekšsēdis Rūdis Dancis

Artūrs Rūsis dziedāja latviešu rokgrupas „Jauns Mēness” dziesmu „Pazudušais dēls”

Kristofers Karami deklamēja Ojāra Vācieša dzejoli „Tu esi Latvija”, Mārtiņš Karami – tautasdziesmu „Skaista mana tēvuzeme”

Eduards Zeltiņš-Kalniņš lasīja izvilcumu no Jāņa Jaunsudrabiņa esejas „Piemini Latviju!”

Sveicienus sūtīja Sandiego latviešu skolas pārstāve Inese Menvielle un meitiņa Kristīna

Svētku dalībniekus apsveica Sandiego latviešu ev. lut draudzes priekšnieks Jānis Legzdīņš

Diakone Guna Reina pastāstīja, ka aizmugurē pie sienas ir vēsturisks karogs, kas Dāvja Reina mātei Inārai Reinai bijis līdzīgs Spānijā, kad viņa piedalījās politiskās demonstrācijās.

Ēriks Kīns vēl nodziedāja grupas *The Sound Poets* dziesmu „Kalniem pāri” (Jāņa Aišpura mūzika un vārdi) un Alberta Legzdīņa dziesmu „Tautas skaitīšana”.

Hugo Svikss deklamēja tautasdziesmu „Man pieder tēvu zeme ar visām atmatām. Man pašam kungam būt, man pašam arājam.”

Henrijs Gulbis deklamēja Imanta Paura dzejoli „Tīra Latvija”

Sveicienus no Sakramento sūtīja Imants Leitīis, Ārija Grausa, Ilze Nagaine un Diāna Svelpe

...no Konektikutas Līva Raita un dēls Dzintars

...no tuvējās apkaimes Andra un Pēteris Staško

Iveta un Pēteris Brecko

Pēteris Brecko ar dziļu savilņojumu pauda prieku par iespēju svinēt neatkarības atgūšanas jubileju

un līdzšinējo ģimenes ligzdu atstājušī Aija Matsone

Tamāra un Edvīns Rūši kopā ar citiem pacēla glāzi, svinot ievērojamo notikumu

Lolita Ritmane, Ilze Matsone, Andris Matsons

Dziesma Tetere pateicās Baltā galdauta svētku dalībniekiem. Visiem bija žēl šķirties, taču svinības turpinājās katra mājās. Bija prieks iepazīties arī ar ģimeņu četrkājainiem – Lauras un Ivara Mičuļu suni Sofiju un Jāņa un Karenas Legzdiņu minci Lūciju.

Cerams, ka drīz vien atkal būs iespējams tikties latviešu namā un sēdēt pie kopēja liela galda.

Latviešu lugu lasījumi

Augšā no kreisās: Inguna Šulce-Kasagrande, Dziesma Tetere, ceturtā – Ieva Liepniece

Teātrmīļus visā pasaule noteikti interesēs jaunā iecere – „Latviešu lugu lasījumi 2020”. Ir divi noteikumi, lai tajā piedalītos: jālasa dzīva latviešu autora luga; lasījumā jāpiedalās vismaz trīs dažādu teātra mīļotāju apvienību (vēlams no dažādām valstīm) aktieŗiem vai amatieŗiem. Šīs ieceres autore ir Dziesma Tetere no Losandželosas (ASV), līdzautors Birmingemas Mazā teātra režisors Ingmārs Čaklais.

Pirmais lasījums notika 19. aprīlī, kad pulksten septiņos vakarā pēc Lielbritānijas laika, deviņos pēc Latvijas laika, vienpadsmitos pēc Losandželosas ASV laika, tika lasīta Hermaņa Paukša luga „Karnevāls”.

Lasījumā piedalījās:

Sanfrāncisko Jaunais teātris (Sanfrāncisko, ASV);

Birmingemas Mazā teātra ārštata aktieŗi no Holivudas (Losandželosa, ASV);

Jelgavas Studentu teātris (Jelgava, Latvija);

Bredfordas teātra trupa „Saulespuķe” (Bredforda, Lielbritānija);

Birmingemas Mazais teātris (Birmingema, Lielbritānija).

Izrādē piedalījās Losandželosas aktieŗi Ieva Liepniece (sieva), Inguna Šulce-Kasagrande (Cassagrande) (otrā sieva) un Dziesma Tetere (bende).

Komentārus un autora tekstu lasīja Ingmārs Čaklais.

Aktieŗu domas: „Šis bija pirmais lasījums. Mēs ceram un ticam, ka tam sekos daudzi citi. Plānojot nākamos esam azartiski un aizrāvīgi. Esam pārliecināti par šīs ieceres vērtību un pozitīvajām emocijām.”

Pēc lasījuma tā dalībnieki aicināja:

„Draugi un drāmaturģijas mīļotāji, pievienojieties!”

Dziesma Tetere:

„Esmu lielā sajūsma, ka viss labi izdevās. Bija patīss prieks satikt lielāko daļu aktieŗu uz virtuālās skatuves pirmo reizi ieraksta laikā. Mēģinājumi visiem kopā nebija, šī ikvienam bija liela uzņemšanās. Paldies visiem, ka piedalījāties šīs ieceres īstenošana bez jautājumiem un ar lielu azartu. Bija liels prieks sadarboties! Piecu grupu tēlotāji tikās uz virtuālā teātra skatuves dēļiem – labs piemērs, kā virtuālā pasaule dod mums iespēju satuvināties un „celt tiltus”. Paldies Birmingemas Mazā teātra režisoram Ingmāram Čaklajam. Turpināsim iepazīstināt klausītājus un skatītājus ar latviešu drāmaturgu darbiem.”

Savukārt Mārtiņš Zinbergs 10. maijā piedalījās režisora Alža Pommera iestudētajā un ar segvārdu Harijs Ammers pēc satīriķa Andreja Skaiļa stāsta „Sklēroze” motīviem sacerētajā sadzīves komēdijā „Atmiņas zudumi”. Komentārus un autora tekstu arī šoreiz lasīja Ingmars Čaklais.

Lasām, rakstām, zīmējam!

Mācaities, mācaities, latviešu bērni,
Latviešu valoda vientuļa skumst.
Paceliet vārdus, paceliet dziesmas,
Neļaujiet latviešu dzirkstelei tumst.

Andris Ritmanis „Latviešu skoliņa”

Losandželosas latviešu skolai rudenī būs 70 gadu jubileja. Skolas pastāvēšanas laikā šī gada pavasaris ieviesa savādas izmaiņas – strauji uzliesmojošais un vēl neizpētītais koronavīruss liedza kopā pulcēšanos un ierobežoja ikdienā tik ierastās aktivitātes, tostarp – turpināt mācību stundas un plānot noslēguma saietu un izlaidumu latviešu skolā.

Paldies skolotājiem, kas steidzās nezaudēt sakarus ar skolēniem un rīkoja īsas tikšanās un daļēju mācību apguvi virtuāli, kā arī izsūtīja dažādus interesantus uzdevumus, ko paveikt mājās, un iesūtīt atbildes skolotājiem elektroniskās vēstulēs.

Tā kā mūsdienās ir daudz viegli atrodamu un daudzveidīgu mācību un izglītojoši izklaidējošu radio un

televīzijas raidījumu no Latvijas, var turpinātu valodas apgūšanu.

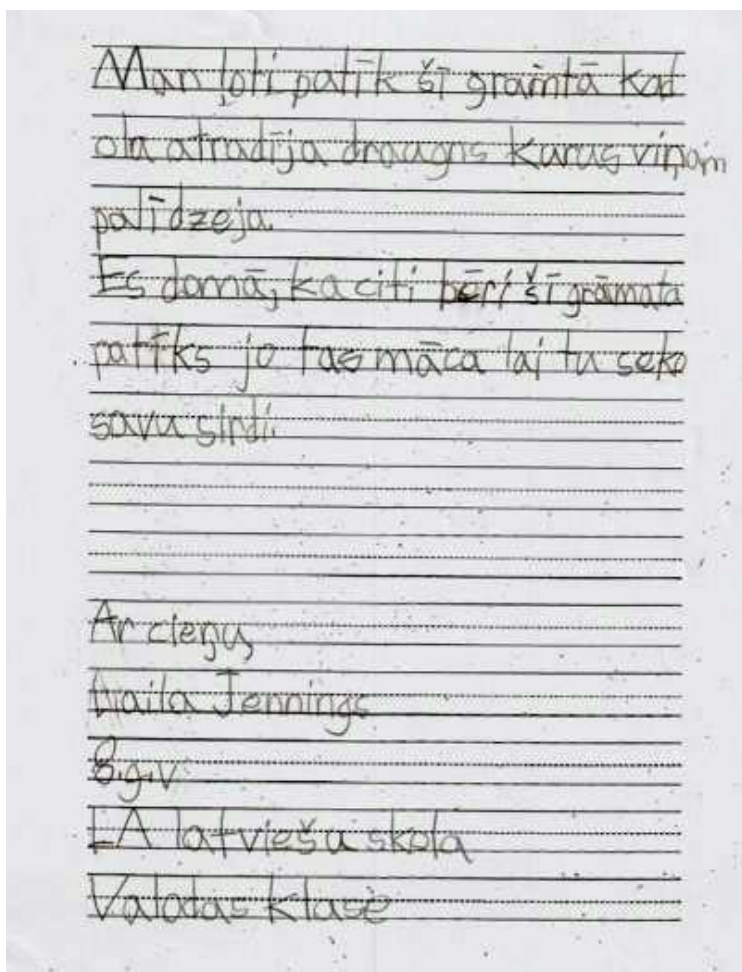
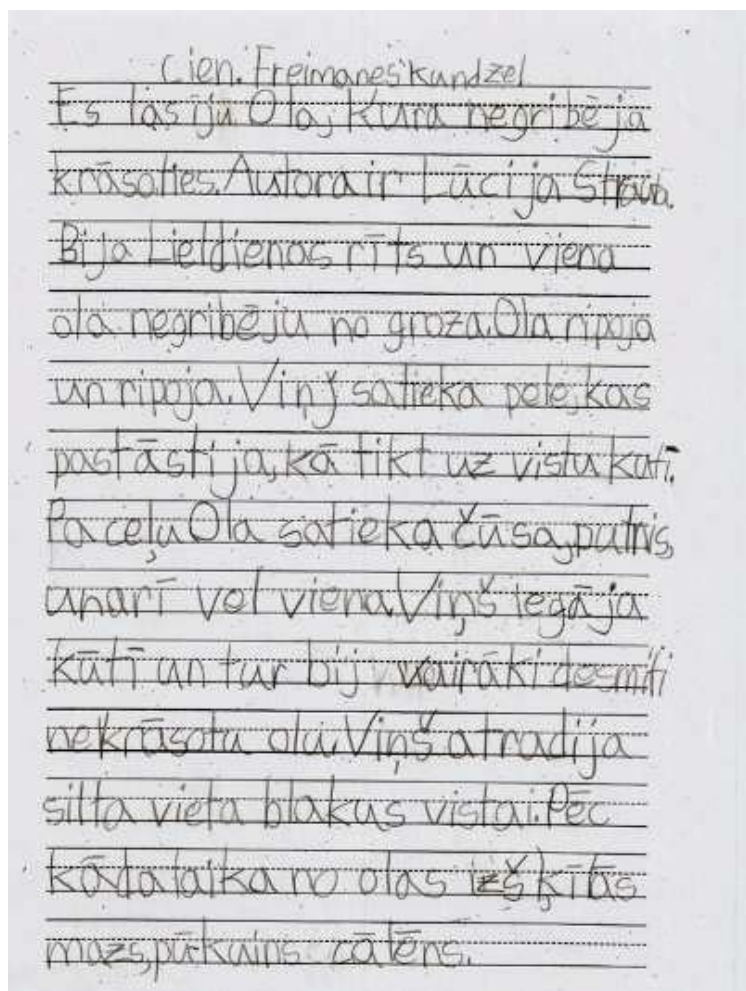
Arī lasāmviela ir elektroniskā veidā, ja mājās aprūkst latviešu grāmatu.

Iespēju tīmeklī lasīt grāmatas latviešu valodā izmantoja skolotāja Ingrida Dženningsa (Jennings), lai vadītu Zoom lasīšanas nodarbību Valodas klasei, jo ALAs rīkotās Rumaka lasīšanas sacensības tika pagarinātas līdz aprīļa vidum.

Jau otro gadu lasīšanas sacensības norit divās katēgorijās – visi skolēni lasa un aizpilda lasīšanas anketas; un individuāli – dalībnieks izlasa grāmatas un uzraksta vēstuli draugam par iecienītāko grāmatu.

Lasīšanas sacensībās no Losandželosas latviešu skolas piedalījās 24 skolēni!

Klašu/grupu katēgorijā piedalījās divas bērnudārza grupas „Mazulīši” skolotājas Kristīnes Urenas un „Burtiņi” skolotājas Sanitas Šūmanes vadībā; 4. klases skolēni skolotājas Ineses Sviķkalnes vadībā.

Valodas klases skolnieces Lailas Dženningsas vēstule ALAs Izglītības nodaļas vadītājai un Rumaka lasīšanas sacensību vadītājai Elisai Freimanei par izlasīto grāmatu

Bērnudārza „Burtiņu” grupas skolēna Tomasa Zeltiņa-Kalniņa zīmējums par Līnas Ivanovas „Zekū Zaķa dzimšanas diena” grāmatu

Bērnudārza vecuma bērniem grāmatas priekšā lasa vecāki. Par izlasīto grāmatiņu var uzzīmēt vai izkrāsot kādu zīmējumu, vai arī atbildēt uz jautājumiem, kā patika izlasītā grāmata, vai ieteiktu to lasīt saviem draugiem.

Individuālajā kategorijā atbilstoši vecuma grupai, piedalījās: 3. klases skolniece Anna Arnolda; 7. klases skolēni Ieva Arnolda un Eduards Zeltiņš-Kalniņš, skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa; visi Valodas klases skolēni skolotājas Ingrīdas Dženningsas vadībā.

Apsveicam visus čaklos lasītājus, uzcītīgos vecākus un mazos klausītājus.

Tomēr, lai cik aizrāvīgas var būt virtuālās klases un virtuālās tikšanās, tās neatsvērs to gandarījumu, ko bērniem un vecākiem dod iespēja satikties latviešu vasaras nometnēs Latvijā un Amerikā vai ceļojumā uz Latviju.

No Rietumkrasta latviešu izglītības centra 8. maijā pienāca ziņa, ka bērnu nometnē Mežotne un vidusskolā Kursā šovasar nodarbību nebūs. Nometņu nebūs arī Mičiganas pavalstī Gaŗezērā. Saņemts paziņojums, ka atceltas Ņujorkas ev. lut. draudzes plānotās bērnu vasaras nometnes Katskiļu kalnos.

Iespēju robežās Amerikas latviešu apvienība aicina ikvienu skolu rīkot dienas saietus ar rotaļām, sporta spēlēm un dziesmām arī vasarā, lai bērni nezaudētu savus latviešu draugus un prasmi runāt latviski.

Losandželosas latviešu skola turpinās vasaras lasīšanas programmu un atbalstīs cītīgākos skolēnus un lasītājus, piešķirot stipendijas. Tāpat tiek plānota skolas turpmākā darbība jaunajā, 2020./2021. mācību gadā. Jācer, ka rudens sēmestrī skolu varēs absolvēt Valodas klases skolēni Sebastians Jerumanis un Desmonds Atis Strobelis.

Paldies visiem latviešu skolas vecākiem, kas atbalsta bērnu skološanos, veic skolotāju un palīgu pienākumus, palīdz rīkot skolas sarīkojumus un veicina bērnu piedalīšanos latviešu sabiedriskajā dzīvē ārpus skolas. Paldies skolas darbības atbalstītājiem un visiem, kas atsaucās piedalīties vai rīkot skolas sarīkojumos 2019./2020. mācību gadā – Oskaram Puķēnam, Lienei Lindei, Aivaram Jerumanim, Dziesmai Teterei, Paulam Berkoldam, Gunai Reinai, Jānim Taubem, Ingunai Galviņai, Solvitai Grīnbergai, Ievai Auziņai-Sentivani un biļetena redaktorei Astrai Moorai par rūpīgu skolas informācijas apstrādi. Lai ikvienam ir gaišas un priecīgas vasaras brīvdienas! Uz tikšanos rudenī!

Mācību pārzine Aija Zeltiņa-Kalniņa

Losandželosas latviešu skolā aicināti pieteikties jauni skolēni, skolotāji un skolotāju palīgi 2020./2021.mācību gadam

Jāpiesakās līdz 2020. gada 15. augustam:

latviesuskola1950@gmail.com

Informācija par Losandželosas latviešu skolas skolotāju sapulci un pirmo mācību dienu būs skolas Facebook vietnē tīmeklī: LA Latviesu skola

JAUNA LASĪŠANAS PROGRAMMA

Pieteikšanās LNB 2020. gada lasīšanas programmai „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija” jau augusta sākumā!

latviesuskola1950@gmail.com

Īpaši programmā aicināti piedalīties tēvi!

Latvijas Nacionālā bibliotēka (LNB) lasīšanas veicināšanas programmu „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija” izveidoja pirms divdesmit gadiem.

Sveicam lasītājus ar jauno, ekspertu izraudzīto un ieteikto grāmatu kolekciju. LR Kultūras ministrijas financējums šajā sarežģītajā laikā ir atbalsts apmēram 700 publisko, skolu bibliotēku krājumu papildināšanai un pussimtam ārzemju latviešu centru kā sirsnīgs lasītprieka sveiciens no dzimtenes, bet autoriem un izdevējiem – pateicība un vēsts, ka viņu darbs mums ir ļoti nepieciešams.

2020. gada kolekcijā ir 28 grāmatas, izdotas astoņos apgādos („Jāņa Rozes apgāds”, „Zvaigzne ABC”, „Liels un mazs”, „Latvijas Mediji”, „Pētergailis”, „Dienas Grāmata”, „Aminori” un „Lietusdārzs”). Kolekcijā ir 14 oriģinālliteratūras darbi un 14 tulkojumi no dažādām valodām – lietuviešu, igauņu, zviedru, somu, krievu, franču un katalāņu.

Ikviens lasītājs aicināts nosūtīt sveicienus LNB un pastāstīt par savu mīļāko „Lasi un vērtē” programmas grāmatu.

Losandželosas latviešu skola šajā programmā piedalījusies jau četrus gadus. Skolā šo programmu vada sko-

lotāja un mācību pārzine Aija Zeltiņa-Kalniņa. Patīkamu lasīšanu!

<https://makonis.lnb.lv/index.php/s/5FbEQAUbd80tYt/download>

JO

Katrai grāmatai

Ir vēl otrs stāsts

Ko viņa sevī glabā

pieskāriens

kas to rokās turējis

cik lapas vēl līdz

beigām palicis

raudājis smējis

dziļi elpojis

domājis

Kopā ar tevi

GRĀMATA

Piezīmi kādu slēpis

vai rudens lapu

kā savas dienas

stāstu

par pavasara ziedu

kā sapni nākotnei

ar atmiņu glāstu

kaltētas vizbules

SPĀRNS

Grāmatas lapu sēnā

Sāp...

Vēl otrs stāsts

Kas sevī grāmatā glabā

tu mana labā

tu mana labā

TĀPĒC

Ar zīmuli viegli

Ierakstu savu vārdu

Tavā grāmatas dabā

kā uzticību

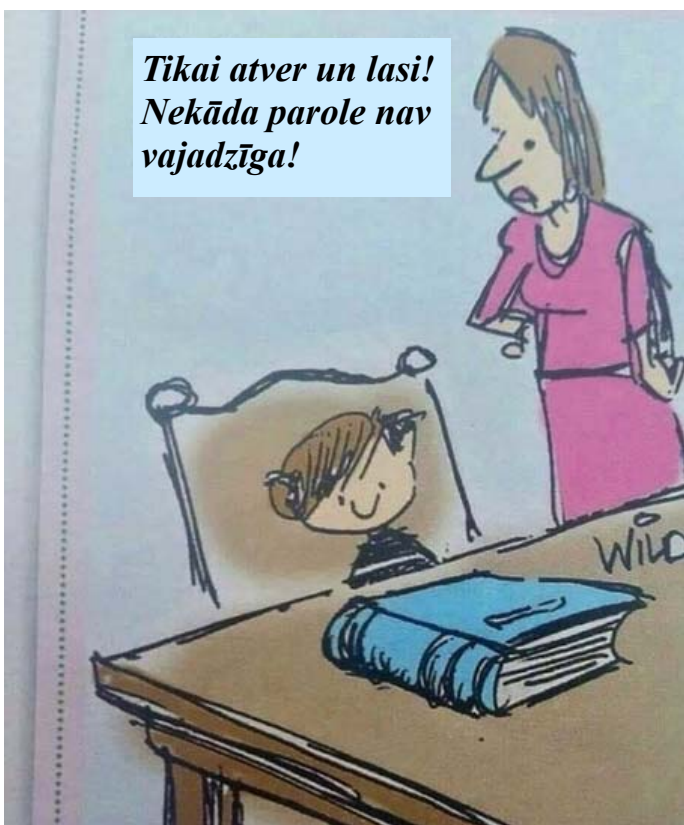
ka es pieradu tev

GRĀMATA MANA

tu to mūžam glabā

Rudīte

***Tikai atver un lasi!
Nekāda parole nav
vajadzīga!***

LASI UN VĒRTĒ '20

5+

BĒRŅU ŽŪRIJA

- Gurķis Elmārs, kas dikti krenķējās.** Sabine Košejeva. Rīga : Pētergailis, 2019.
- Krāsu mošķis.** Anna Lenasa. Rīga : Latvijas Mediji, 2020.
- Zvēri, kurus neviens nav redzējis, tikai mēs.** Ulfis Starks, Linda Bundestama. Rīga : Liels un mazs, 2019.
- Dzejniņš un smarža.** Lote Vilma Vitīņa. Rīga : Aminori, 2019.
- Svīzis.** Marjūs Marcinkevičs, Lina Dūdaite. Rīga : Jāņa Rozes apgāds, 2019.
- Rasas vasara.** Juris Zvirgzdiņš, Lina Dūdaite. Rīga : Pētergailis, 2020.

9+

BĒRŅU ŽŪRIJA

- Bērns, kas neiekrīta.** Inese Zandere. Rīga : Liels un mazs, 2019.
- Poļu grāmata.** Edgars Valters. Rīga : Zvaigzne ABC, 2019.
- Šušniņš un pazemes bubuļi.** Arno Jundze. Rīga : Zvaigzne ABC, 2019.
- Papūs Tru.** Dzintars Tilaks. Rīga : Zvaigzne ABC, 2019.
- Vilka midzenis.** Anna Starobiņeca. Rīga : Zvaigzne ABC, 2019.
- Meža meitene Maija.** Viesturs Ķerušs. Rīga : Liels un mazs, 2019.

11+

JAUNIEŠU ŽŪRIJA

- Lidostas blakts nepapodās.** Kairi Looka. Rīga : Pētergailis, 2019.
- Marks, maģija un vilkate Vilma.** Rēli Reinausa. Rīga : Jāņa Rozes apgāds, 2020.
- Sībirijas haiku.** Jurga Vīle, Lina Itagaki. Rīga : Liels un mazs, 2020.
- Ērgļuklīns noslēpums.** Kristīna Olsons. Rīga : Zvaigzne ABC, 2020.
- Ballīte ar nakšņošānu.** Māra Cielēna. Rīga : Lietusdārzs, 2019.
- Pērtiņa zvaigzne.** Frīda Nilsons. Rīga : Jāņa Rozes apgāds, 2020.

15+

JAUNIEŠU ŽŪRIJA

- Māra.** Osvalds Zebris. Rīga : Dienas Grāmata, 2019.
- Laika bikses.** Juris Kronbergs. Rīga : Liels un mazs, 2019.
- Ragana manā skapi.** Gatis Ezerkalns. Rīga : Zvaigzne ABC, 2019.
- Puika, kurš redzēja tumsā.** Rasa Bugavičute-Pēce. Rīga : Latvijas Mediji, 2019.
- Kā suns kā kaķis.** Pērs Nilsons. Rīga : Liels un mazs, 2019.
- Trīspadsmit iemesli.** Džejs Ašers. Rīga : Zvaigzne ABC, 2020.

VECĀKU ŽŪRIJA

+2 grāmatas

VECĀKU ŽŪRIJA

- Tētis uz pilnu slodzi.** Eve Hietamies. Rīga : Latvijas Mediji, 2019.
- Brīnumu istaba.** Žiljēns Sandrels. Rīga : Zvaigzne ABC, 2019.
- Aizliegtais pianīns.** Māris Bērziņš. Rīga : Dienas Grāmata, 2019.
- Vīlčēni.** Andra Manfælde. Rīga : Dienas Grāmata, 2020.

Draudzība kopš bērnības

2002. gada jūlijā
no kreisās puses:
Daina Reimane ar Aiju
Benita Trapse ar Anci
Sandra Kaņepa
Andra Berkolda ar Liānu
Dziesma Tetere ar Anniju
(nav Ingunas Šulces ar meitu Kristu
Hadadu)

2016. gada vasarā Liāna Berkolda,
Annija Tetere un Aija Reimane kopā
iesvētījās

2016. gada Losandželosas latviešu skolas 8. klases izlaidums
no kr.: Ance Trapse, Annija Dziesma Tetere, Krista Hadada (Haddad), skolotāja Ilze Nagaine,
Aija Reimane, Liāna Berkolda

Diemžēl šogad koronavīrusa dēļ nevienai no šīm jauniem nebūs vidusskolas izlaiduma, taču
visas meitenes gatavas turpinās izglītību augstskolā – vēlām viņām veiksmi un izturību!

2020. gada vidusskolas absolventes

Ance Trapse absolvēs *Thousand Oaks High School* un studēs *UC Davis, Environmental Toxicology / Public Health*

Annija Dziesma Tetere absolvēs *Thousand Oaks Christian High School* un mācības turpinās *Manhattan School of Music* lai iegūtu bakalaura gradu mūzikā

Krista Hadada (Haddad) absolvēs *Burbank High School* un studēs humānītārās zinātnes *University of California, Santa Barbara*

Aija Reimane absolvēs *Mira Costa High School, Manhattan Beach*, studēs kriminoloģiju *Iowa State University*

Liāna Berkolda absolvēs *Granada Hills Charter High School*, studēs uzņēmējdarbību (Business Major) *Sandiego* valsts universitātē

Apsveikums

Losandželosas latviešu skolas saime sirsnīgi apsveic 2016. gada absolventi un tagadējo palīgskolotāju, šī gada *Mira Costa* vidusskolas absolventi Aiju Reimani.

Novēlam izturību, veiksmi un veselību, jaunus dzīves apvārsņus apzinoties.

„Aija Reimane bija lieliska palīdzība Losandželosas latviešu skolā. Viņa vienmēr smaidot un iedvesmīgi uzņemas katru darbiņu – vadīja dziedāšanu ar sajūsmu, tautasdejas ar enerģiju un jautri jo jautri mācīja gramatiku. Aija nezaudēja pacietību arī grūtos brīžos. No sirds pateicos Aijai par palīdzēšanu man un gaidīšu ar prieku, kad viņa mūs apciemos. Labu laimi un sekmes universitātē!”

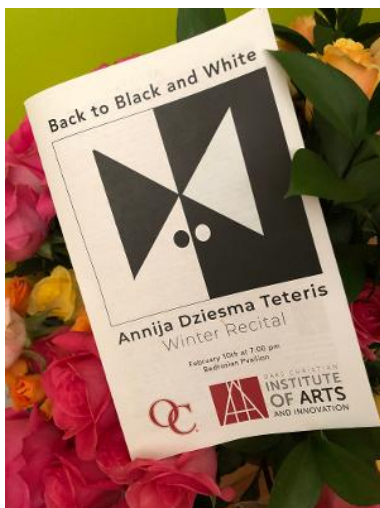
Ingrīda Dženningsa (Jennings)

Jo dziedāju, jo skanēja – Annijas Dziesmas atskaites koncerti

Oaks Christian High School ir īpaša četru gadu mākslas papildprogramma, kurā piedalījās arī Annija Dziesma Teterē. Viņai izdevās visu paveikt trīs gadu laikā.

10. februārī notika Annijas Dziesmas Teteres klasiskās mūzikas atskaites koncerts. Piesaistot palīgspēkus, Annija šo koncertu rīkoja pati. Iepriekšējā gada pavasarī Losandželosas latviešu baznīcā viņa rīkoja koncertu ar vecāku palīdzību. Šoreiz Annija ne tikai sagatavoja programmu, bet arī izstrādāja sīku projekta plānu, ko iesniedza izvērtēšanai un tālākai individuālo programmu atestācijai.

Divpadsmit sōlodziesmu programmu Annija gatavoja vairākus gadus, tika izvēlētas dziesmas, kas vislabāk atspoguļo viņas balsis diapazonu. Annija koncertā aicināja piedalīties arī divus klasesbiedrus – Sājeru Džeimsu Lazāru (Sawyer James Lazar) un čellistu Deividu Adriano Gabertanu (David Adriano Gabertan). Īpašs viesis bija profesors Juris Žvikovs, viņš atskaņoja Rachmaņinova 2. klavierkoncertu Do minorā.

Annija Teterē un pianists Juris Žvikovs

Annija ar vecmāmiņām Viju Doveiku (kreisā pusē) un Annu Teteri

Koncertam bija trīs daļas, un otrā daļā, godinot latviešu komponistus, Annija klausītājus iepazīstināja ar Andreja Jurjāna un Andreja Jansona skaņdarbiem. Annija dziedāja vācu, latviešu, angļu, franču un itāļu valodā. Izrunu mācīja dažādi skolotāji. Neskaitāmas stundas pavadītas, analizējot skaņdarbus. Sagatavot koncertu ir liels un nopietns darbs, un šis bija pirmais klasiskās mūzikas sōlo atskaites koncerts šīs vidusskolas 20 gadu pastāvēšanas laikā.

Vidusskolniecei Annijai Dziesmai Teterai koncerts bija liels sasniegums. Īpašu pateicību pelnījusi pianiste Kima Herisa (Kim Harris), balss skolotāja Deina Rause (Dana Rouse), padomdevējs un mūzikas skolotājs Edvards Rause (Edward Rouse). Annijas koncertu klausīties ieradās viņas skolasbiedri, ģimenes locekļi, paziņas, draugi. Atnāca Lietuvas goda konsule Losandželosā Daiva Čekanauska Navarrete un vairāki Losandželosas latvieši, tostarp Annijas pirmā mūzikas skolotāja Lolita Ritmane Matsone un balss skolotāji Pauls Berkolds un Veronika Bella.

29. februārī *Thousand Oaks Civic Arts Plaza* un 1. martā *Moorpark Performing Arts Center* Annija piedalījās *New West Symphony* orķestrā koncertprogramā, kas bija veltīta koncentrācijas nometņu ieslodzīto atbrīvošanas 75. gadadienai. Annija tēloja puisēna Pepičeka lomu Hansa Krāsas (Hans Krása) bērnu operā *Brundibār* (tulkojumā no čehu valodas – „Kamene”). Šī opera pirmo reizi iestudēta 1942. gadā Prāgā, Hagiboras (Hagibor) bērnu namā un pēc tam Terezinas (Terezin)

Annija Tetera (vidū) Pepičeka lomā Hansa Krāsas operā *Brundibār*

Pēc izrādes, no kr.: Sandra Tolka, Annija Tetera, Arnis Tolks, Biruta Šulca

geto, kur visas lomas tēloja un mūziku atskaņoja ieslodzītie. Šī izrāde toreiz bija tāds kā „aizsegs”, ko rādīt Sarkanajam Krustam, ka nometnēs tiek kopta kultūra un māksla. Terezinas geto bija tranzitnometne, no tās ieslodzītos nosūtīja uz Aušvicas (Auschwitz) koncentrācijas nometni. Bieži vien bērni mēģinājumu laikā tika aizvesti uz koncentrācijas nometnēm un nekad vairs neatgriezās. No 17 500 Terezinas nomenē ieslodzītajiem izdzīvoja tikai 1294, komponista Hansa Krāsas viņu vidū nebija...

New West Symphony orķestrā dalībnieki ir profesionāli mūziķi, orķestra diriģents – Maikls Kristijs (Michael Christie). Tūlīt pēc koncerta Annija devās uz lidostu, lai piedalītos pēdējā atlases kārtā Ņujorkas konservatorijā *Manhattan School of Music*. Viss izdevās nevainojami, un Annija šajā skolā turpinās izkopt savu balsi.

Diemžēl vēl divi plānoti pavasara koncerti koronvīrusa dēļ nenotika.

Atmiņas par Gudrīti Kuškēvicu (dzim. Plāte)

Gudrīte dzimusi 1927. gada 5. decembrī Austrumvidzemē, Meirānu pagasta Jaungaigaliešos, kas ir netālu no Latvijas lielākā ezera Lubāna. Gudrīte bija jaunākā no četrām māsām. Gudrītes vecāki izvēlējās optimistiskus vārdus arī Gudrītes māsām – Laimdota vecākai mātai, Skaidrīte vidējai mātai, Miervalda nomira 1924. gadā nepilnu divu gadu vecumā.

Gudrītes māte Alvīne Plāte (dzim. Barloti) uzauga, ganīdama cūkas un govīs, bet pēc vidusskolas beigšanas bija skolotāja Ļaudonā. Drīz vien pēc tam, kad izcēlās Pirmais pasaules karš, Gudrītes māte bēga uz Maskavu, kas tolaik esot bijusi pārplūdusi ar latviešiem – tā raksta Alvīne Plāte savā dzīvesstāstā. Nostrādājusi latviešu skolā Maskavas priekšpilsētā Bogorodskoje līdz 1918. gadam, viņa atgriezās Latvijā un apprecējās ar Alfrēdu Plāti, un nākamie 18 gadi aizritēja nelaimīgā laulībā. Alvīne Plāte raksta: „Mana precētā dzīve ar Alfrēdu bija raiba kā dzeņa vēders. Mēs beidzot aizvirzījāmies katrs pa savu atsevišķo taku pēc 18 maldu pilniem gadiem.” Šie gadi arī, iespējams, atstāja savu zīmi uz Gudrītes un viņas māsu bērnības gadiem un personiskām attiecībām.

Gudrītes mātes brālis Jānis Barloti aizritējušā gadsimta 30. gados bija Latvijas Zemkopības ministrijas Meteoroloģiskā biroja dibinātājs un vadītājs. Mazā lidmašīnā viņš rēgulāri šķērsoja apkārtējo reģionu, lai noskaidrotu nākamo dienu gaidāmos laikapstākļus. Žurnālā „Atpūta” 1931. gada janvārī par viņu lasāmas šādas rindiņas:

*Barloti paredz vētru, krusu,
Bet vecais Dieviņš smejas klusu.
„Tev neuzminēt manus plānus –
Es saulē karsēšu tev sānus!”*

Gudrītes māte savā dzīvesstāstā raksta, ka starpkaŗa gadi bija grūti un nogurdinoši gan viņai, gan meitām. Un tad izcēlās Otrais pasaules karš! Gudrītes māte ar savām trim padsmītniecēm bēga uz Vāciju, kur visas četras atrada darbu (lai gan par bada algu) un jumtu virs galvas kādā slimnīcā Bīsdorfā (Biesdorf) Berlīnes nomalē. Bet pēc pāris mēnešiem krievi sāka tuvoties Berlīnei, un Gudrītes māte ar Gudrīti un vidējo māsu Skaidrīti nolēma bēgt uz Šlesvīgu (Schleswig), 250 jūdzes uz ziemeļrietumiem. Gudrītes vecākā māsa Laimdota (Laima) nolēma neriskēt un palika Bīsdorfā. Bet ironiskā kārtā palikt Berlīnē izrādījās vēl lielāks risks, jo Berlīnes bombardēšanas laikā Laima tik tikko izglābās – viņai visapkārt gulējuši līķi un ievainotie. Galu galā Laima atradās Padomju Savienības pārvaldītajā Berlīnes sektorā. Gudrītes tēvs Alfrēds Plāte tika izsūtīts uz Sibīriju, viņš 1954. gadā mira Irkutskā.

Gudrītes māsa Laima beidzot nonāca Šlesvīgā, un visas trīs māsas ar māti pāris mēnešu bija kopā „dīpīšu” (DP – Displaced Persons) nometnē Gotorpas (Gottorp) pilī. Gudrītes māte strādāja DP nometnes latviešu skolā. Pēc dažiem mēnešiem Laima sarunāja sev darbu tuberkulozes sanatorijā Anglijā un neilgi pēc tam arī Gudrīte. Laika gaitā arī Gudrītes māte nonāca Anglijā un strādāja sanatorijā par šuvēju.

Gudrīte 1950. gadā apprecējās ar Andri Peizi, latviešu bēgli, kas arī bija nonācis Anglijā. Andris kopā ar Laimas vīru Juri Bičevski vispirms īrēja un tad nopirka nelielu, bet ļoti populāru otrā stāva kafejnīcu ar nosaukumu *Marigold*, tajā strādāja arī Gudrīte un Laima. Pusedienas laikā rinda esot vienmēr stiepusies pa kāpnēm uz leju un ārā pa durvīm. Gudrīte un Andris kopā ar Laimu un viņas vīru Juri Bičevski 1956. gadā devās uz Ziemeļameriku ar kuģi *Italia*, vispirms tas piestāja Halifaksā (Halifax) un tad Ņujorkā. Laima un viņas vīrs apmetās uz dzīvi Toronto, Kanadā, bet Gudrīte un Andris Dienvidpasadenā (South Pasadena), Dienvidkalifornijā. Vidējā māsa Skaidrīte ar vīru Valfrīdu Zariņu jau dzīvoja Sentpolā, Minesotā (Saint Paul, Minnesota), kur vēlāk, kad viņi bija ieguvuši ASV pavalstniecību, viņiem piedrošanās arī Gudrītes māte. Viņa 1957. gadā atceļoja uz ASV ar to pašu *Italia*.

Gudrīte aizritējušā gadsimta 60. gados strādāja Losandželosas pilsētas centrā *Union Oil* naftas firmas grāmatvedības nodaļā. Lielās 1971. gada zemestrīces laikā viņa dzīvoja Bankerhillu (Bunker Hills) debeskrāpja 26. stāvā un vēroja, kā tualetes podā sacēlas lieli viļņi! Gudrīte 1973. gadā apprecējās ar fiziķi Gunti Kuškēvicu, viņš tad vairs nestrādāja savā profesijā, bet bija kļuvis par dzīvokļu namu īpašnieku un apsaimniekotāju. Viņi turpināja dzīvot Dienvidpasadenā, kur Gudrīte ieguldīja daudz laika un puļļu atbrīvoto dzīvokļu tīrīšanā, dzīvokļu nama dārzkopībā un grāmatvedībā. Guntis un Gudrītē 80. gados pārcēlās uz dzīvi Pasadenā un sāka baudīt savus pensijas gadus. Trijatā – Gudrīte, Guntis un viņa dēls Ivars, šī raksta autors – apbraukāja Eiropu, Āziju, Trinidadu, Tobago un Venecuēlu, 1990. gadā piedalījās Dziesmu svētkos Latvijā. Vairāk kārt viņi kopā ar Gudrītes māsām „kruīza” kuģos ceļoja gar Meksikas rietumu krastu un pa Karību jūras salām. Ziemā neskaitāmas reizes braukts slēpot – uz Ziemeļkalifornijas, Jūtas (Utah), Kolorado un Vaiomingas (Wyoming) kalniem. Un katru vasaru bija braucieni ar laivu un ūdensslēpošana Kolorado upes ezeros – visbiežāk Mohavē (Mohave), arī Povelā (Powell), Mīdā (Mead) un Havasū (Havasus). Tajos laikos uz Mohave

ezeru katru vasaru devās līdz diviem dučiem Losandželosas latviešu „iekaņojot” mazu smilšainu salu netālu no ostas. Turpat blakus bija Nevadas robeža, un Nevadas pavalstī Gudrīte neskaitāmas reizes uz abiem elkoņiem dabūja tulznas, jo dedzīgi spēlēja „acīti” (Blackjack) Nevadas kazino spēļu zālēs, bieži pat līdz saullēktam.

Kamēr Guntis aizrāvās ar medībām, pastmarku un monētu (īpaši seno Livonijas monētu) krāšanu un radurakstu pētīšanu, Gudrīte pievērsās visdažādākajiem cilvēku un dzīvnieku aprūpēšanas un apgādāšanas darbiem, tostarp smagu un ilgu pētniecības darbu (pirms tīmekļa laikmeta!), salīdzinot visas Amerikas universitātes, kurās es varētu pieteikties, kolibri putniņu barošanu (ar neskaitāmiem litriem sarkana cukurūdens!) un šūšanu – Gudrīte uzšūva Guntim un man vienādus Alsungas tautastērpus Rietumkrasta XI latviešu Dziesmu svētkiem Longbīčā (Long Beach) 1989. gadā, cepures un zābakus sameklēdama kauboju apģērbu veikalā. Gudrītei patika vāzēs skaisti sakārtot puķes gan sarīkojumiem, gan draugu jubilejām, un viņa aizrāvīgi gatavoja ēst gan savās mājās, gan viesībās draugu mājās (flambētas plānās pankūkas bija viena no viņas „firmas zīmēm”), gan visprimitīvākajos apstākļos dažādos izbraukumos medībās, slēpot un ar laivu. Gudrīte arī pati izbaudīja labu ēdienu – īpaši bufetes stilā, kad varēja paņemt „no visa kā pa bišķim”. Ar lielu prieku Gudrīte palīdzēja uzņemt Latvijas aktieņus – sameklēja naktsmājas, šūva viņiem cepures, gatavoja zobenus un pat aizdeva peldkostīmus, tā sagādājot iespēju nopeldēties Klusajā okeanā pat ziemas vidū.

Gudrīte un Guntis Kuškēvici aizritējušā gadsimta 90. gados pārcēlās uz Follbruku (Fallbrook), uz ziemeļiem

Ivars un Guntis Kuškēvici Gudrītes darinātajos tautastērpos

Gudrīte savā elementā – kārtējot vāzē puķes pirms kāda sarīkojuma Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes baznīcas lejas zālē (aizritējušā gadsimta 80. gados)

Foto no Ciļņu ģimenes archīva

no Sandiego (San Diego), tā pamazītiņām saraujot saites ar Losandželosas latviešu sabiedrību. Kopš 2009. gada Gudrīte un Guntis mērķtiecīgi sāka samazināt mantu krājumus un pakāpeniski pārvācās uz pansionātu t. s. Tūkstošozolos (Thousand Oaks), kur 1999. gadā notika Rietumkrasta XIII latviešu Dziesmu svētki. Tur viņi pavadīja savus saulrieta gadus, sēžot uz saulainā pirmā stāva balkona un vērojot zālienā lēkājušos trusīšus.

Guntis nomira 2018. gada 24. aprīlī, Gudrīte sekoja viņam aizsaulē divus gadus vēlāk, 2020. gada 3. maijā.

Par Gudrīti sēro viņas vidējā māsa Skaidrīte Zariņa ar savu lielo ģimeni (tostarp kādu pusduci mazmazbērnu) Minesotā, vecākās māsas dēls Roberts Bičevskis ar dzīvesbiedri Skaidrīti Toronto, Kanadā, un krustdēls Ivars Kuškēvics ar ģimeni Merilandē (Maryland).

Kad biju pavisam maziņš, nevarēdams izrunāt vārdu „krustmāte”, iesaucu Gudrīti par „Kufampu”. Pamatskolas gados, kad negribēju doties uz ziemas slēpošanas apmācībām, kas notika kādā Losandželosas kalnā, Gudrīte teica: „Neesi pusīfuts!” (*Pussyfoot* tulkojumā no angļu valodas – pārāk piesardzīgs cilvēks.) Un tā radās Gudrītes ilggadējā iesauka „PF”. Vieglas smiltis, Gudrīte-Kufampa-PF! Paldies par tavu gādību!

Ivars Kuškēvics

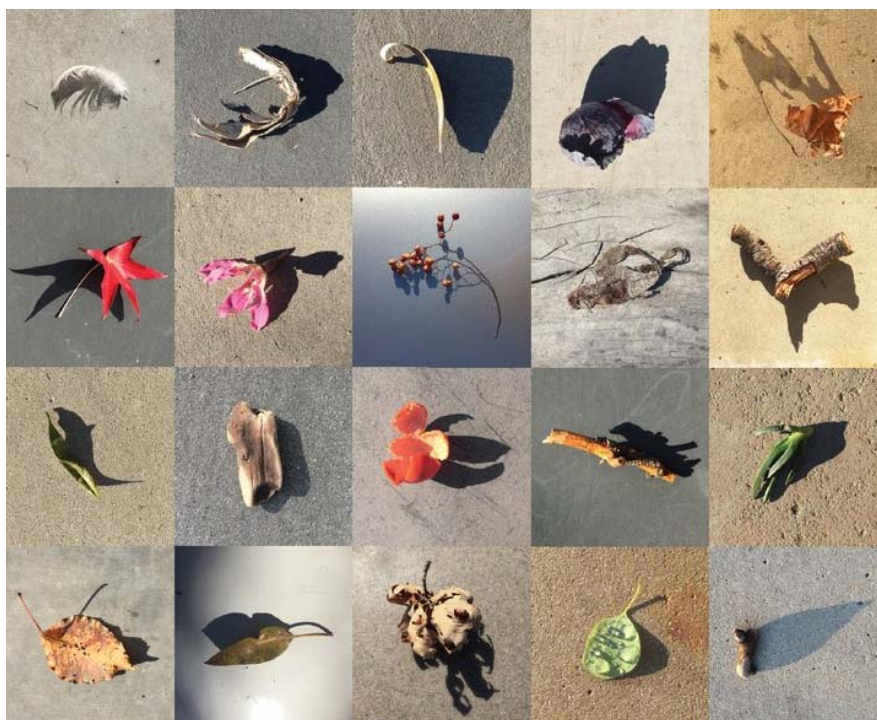
Māksla palīdz pārvarēt grūtības

Architekte, fotografe un māksliniece Laura Belēviča pirms pāris gadiem Losandželosas latviešu skolas audzēkņus iepazīstināja ar pašas ilustrēto apgādā „Pētergailis” izdoto lietuviešu rakstnieces Andrē Balžekienes grāmatu bērniem „Pilsēt bērziņu ģimene zaļumos”, kurā stāstīts, kā pārvarēt ģimenes krīzi un novērst vied tehnoloģisko „piesārņojumu” savstarpējās attiecībās. Šis stāsts iedzīvināts arī Latvijas Radioteātrī.

Laura Belēviča ilustrējusi arī latviešu tautas pasaku „Vīrs guļ ziemas miegu”. Šajā grāmatā stāstīts par Latvijas dabu četros gadalaikos, un tā ir piektā sērijā, ko izdeva Rūjienas sadraudzības pilsēta Higašikava sadarbībā ar Latvijas Kultūras ministriju japāņu, angļu un latviešu valodā. Katru gadu tiek izvēlēta kāda latviešu tautas pasaka un rīkots konkurss, kurā jāiesūta vāka ilustrācija. Piedalījušies vairāk nekā simts ilustrātoru, un Laura Belēviča tika pie goda ilustrēt šo grāmatu. Savu zīmējumu veidošanai viņa izmantoja dabas fotografa Andra Eglīša fotografijas.

Šogad Laura Belēviča aicina *Instagram* kontā ņemt otu, zīmuli vai ogle gabaliņu un pievienoties viņas radītajai mākslas telpai, lai palīdzētu atslēgties no ziņām par koronavīrusu. Viņa dāvā 12 zīmējumu lapas, kur katrs dabas objektu fotografijām var piezīmēt savas interpretācijas.

Lauras Belēvičas viedoklis: „Šī ir ne tikai veselības un ekonomikas krīze, bet arī emociionālā krīze. Mums ir ļoti svarīgi, ko darām ar emocijām. Mēs varam pretoties negatīvajam un veidot ko pozitīvu.”

Lauras Belēvičas iniciatīvai var pievienoties vietnē tīmeklī www.connectedkind.com

Paldies cīnītājiem par Latvijas neatkarību

Latvijas valsts prezidents Egils Levits aicināja izskriet, izstaigāt, nosojot vai izbraukt ar divriteni savas apkaimēs kartē vārdu „Paldies!”, tādējādi pateicoties tiem, kuri pirms 30 gadiem veicināja Latvijas neatkarības atgūšanu.

Sviķkalnu ģimene to izdarīja 3. martā – bērni brauca ar divriteni, vecāki skrēja.

Viņi dalījās ar savu fotogrāfiju:

[#PaldiesParBrivibu](https://www.instagram.com/hashtag/PaldiesParBrivibu)

Tautastērpu parāde

4. maijā Latvijas Nacionālā kultūras centrs (LNKC), Tautastērpu centrs „Senā klētis” un biedrība „Mans tautastērps” rīkoja virtuālu gājieni „Uzvelc tautastērpu par godu Latvijai. Vairāk nekā 4000 dalībnieku no Lietuvas, Igaunijas, Somijas, Norvēģijas, Apvienotās Karalistes, Beļģijas, Francijas, Šveices, Vācijas, Čehijas, Austrālijas, Jaunzēlandes, ASV, Kanadas un citām valstīm posās, fotografējās un vietnēs *Facebook* un *Instagram* ievietoja attēlus. LNKC savā tīmekļvietnē apkopos visus virtuālā gājiena fotoattēlus, lai tie kļūtu par vēsturisku liecību. Tautastērpu parādē piedalījās arī vairāki Dienvidkalifornijas latvieši.

**Līga Sviksa ar dēliem
Helmutu un Hugo**

**Annija, Eriks, Dziesma
Teteri**

**Rudīte un Džeimss
Godfreji (Godfrey)**

Kristīne Naumova Urena

**Aija Zeltiņa-Kalniņa
un Dainis Kalniņš**

**Ilze Stedmene ar dēliem Tomasu Stedmenu un
Eduardu Kalvānu**

**Inese Pavāre Menvielle
ar meitu Kristīni**

**Sandra Gotlaufa Orozko
ar meitām Allesandru un
Anabellu un dēlu
Emersonu**

Plataču ģimene

Daile, talants, prasme iedvesmot citus

Gatavojoties Losandželosas latviešu skolas 70 gadu jubilejai, vēlamies iepazīstināt ar skolas skolotājiem Šoreiz ar bērnodārza un deju skolotāju Kristīni Naumovu Urenu.

Kristīne Naumova Urena divus gadus mācīja tautasdejas un rotaļas visiem latviešu skolas audzēkņiem un pirmo gadu vadīja mācības un nodarbības mazākajiem – bērnodārza klasei, kuŗā ir bērni vecumā no pusotra līdz četriem gadiem. Kristīne dzimusi un augusi Latvijā, Rīgā. Viņas vecmāmiņai Ancānos, Latgalē, netālu no Aglonas bija saimniecība, kur Kristīne pavadīja savas bērniības vasaras un ieguva zināšanas par Latvijas zemnieku sētas dzīvniekiem, augļiem, dārzeņiem. Viņa daudz laika veltīja lasīšanai un iepazīna savvaļas puķes, pina vainagus, lasīja meža ogas, gatavoja puzurus, veidoja dažādas lietas no papīra un koka, apkopa dārzu uz dzīvniekus. Vecmāmiņa iemācīja Kristīni tamborēt, un viņa ar lielu prieku darināja galda sedziņas un citas lietas. Kristīnei piedzimstot, ģimene dzīvoja Teikas mikrorajonā, bet, kad viņai bija divi gadi, pārcēlās uz Purvciemu. Kristīne sāka mācīties 84. vidusskolā, dejoja tautasdejas, iestājās keramikas pulciņā un folkloras kopā. Būdamā folkloras kopas dalībniece, viņa iemācījās daudz dziesmu, rotaļu un latviešu tradīciju. Ar šo folkloras kopu ceļots uz festivāliem, tostarp „Pulkā eimu, pulkā teku”. Gadā, kad Kristīnei bija jāsāk mācības 5. klasē, tika atvērta Rīgas Tautas daiļamatu pamatskola (tagad O. Kalpaka Daiļamatu pamatskola), un vecāki ieteica meitai tajā iestāties. Kristīne ar prieku atsaucās ierosinājumam. Šajā skolā viena mācību diena pilnībā bija veltīta daiļamatniecībai, un dažus mācību priekšmetus varēja izvēlēties. Kristīne iepazīna vizuālo mākslu, mācījās gleznot, rasēt, apguva mājturību, ādas un koka apstrādi, ceļošanas pamatus, izšūšanu, folkloru un keramiku. Skolu absolvējot, Kristīne izvēlējās diplomdarbu keramikā, gatavojot podus pēc senām latviešu tradīcijām.

Beigusi pamatskolu, Kristīne mācījās Natālijas Draudziņas ģimnazijā un studēja Banku augstskolā, iegūstot pirmā līmeņa

izglītību uzņēmējdarbībā un administrēšanā ar banku speciālista kvalifikāciju.

Kristīne uzzināja par darba un ceļošanas programmu studentiem un 19 gadu vecumā kopā ar vidusskolas draudzeni Solvitu Pastari atbrauca uz Ameriku. Pirmā dzīvesvieta bija Mineapole Minesotas pavalstī, pēc tam ceļš veda uz Dienvidkaliforniju, jo abas jaunietes nolēma ASV palikt ilgāk. Kristīne 2009. gadā Huntingtonbīčā iepazīs ar Adanu Urenu (Adan Ureņa), un 2012. gadā viņi apprecējās. Adans strādā Losandželosas policijā. Urenu ģimenē tagad aug trīs braši puikas – Aidenam ir seši gadi, Kristo četri, Koltonam trīs gadiņi. Aidens un Kristo mācās Losandželosas latviešu skolā, mazākais viņiem piedrosies nākamgad.

Kristīne mācījās un absolvēja Longbīčas universitāti ar bakalaura gradu grāmatvedībā. Desmit gadu viņa strādāja grāmatvedības firmā *Ernst & Young*, līdz nolēma pilnīgi veltīt laiku bērnu audzināšanai un sadzīves organizēšanai.

Kristīnes māte Skaidrīte Naumova ir direktore apgādā „Madris”, tēvs Uldis Naumovs ilgus gadus strādāja par grāmtvedi, tagad ir pensijā.

Adans Urens Latvijā bijis trīsreiz. Pirmajā reizē, 2012. gadā, viņš Kristīnes vecākiem lūdza meitas roku. Togad viņi divatā apceļoja Eiropu – bija Vācijā, Francijā, Beļģijā, Grieķijā, Spānijā, Čehijā. Kopā ar Kristīnes vecākiem apceļota Lietuva un Polija. Pēc kāzām Kristīne un Adans Ureni medusmēnesi pavadīja Havaju salās. Viņi ciemojušies arī Kanadā un Meksikā.

Kristīne 2011. gadā sāka dejojot „Pērkonītī”. Viņa piedalījās 7. Vispārējos latviešu Dziesmu un Deju svētkos ASV 2012. gadā Milvokos un XXV Vispārējos latviešu Dziesmu un XV Deju svētkos Latvijā 2013. gadā. Kristīne turpina dejojot „Pērkonītī” dažādos latviešu sarīkojumos Losandželosas latviešu namā.

Kollēgu atsauksmes par Kristīni

Skolas pārzine Nora Mičule: Patīk

Kristīnes darbs, mācot bērniem un vecākiem jaunas un interesantas rotaļas, kā arī viņas prasme, sarīkojumos ejot rotaļās, iesaistīt apmeklētājus.

Urenu ģimene un deviņarpus gadu vecais draugs, uzticamais suns Endija

Bērnudārza grupas „Burtiņi” skolotāja Sanita Šūmane:

Kristīne ir draudzīga kollēģe, apveltīta ar entuziasmu. Viņa nebaidās uzņemt pienākumus Losandželosas latviešu skolā, turklāt viņa ir māmiņa trīs maziem puišiem. Viņai raksturīgi nepadoties, pat ja iecerētais nav izdevies, kā ieplānots. Man bijusi patīkama sadarbība ar Kristīni vairākos skolas sarīkojumos.

Mācību pārzine un 7. klases skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa:

Kristīne ir atsaucīga, uzņēmīga un talantīga skolotāja. Latviešu skolā strādā otro mācību gadu. Pirmo gadu viņa bija deju un rotaļu skolotāja, nākamā gadā uzņēmās arī vismazāko bērnu skološanu. Kristīnei piemīt ārkārtējs entuziasms gan jaundeju iestudēšanā, gan mācību organizēšanā. Viņa vienmēr gādā, lai klase būtu sakārto-ta un tīra.

Kristīnei padomā vairāki interesanti projekti, ko īstenot latviešu skolā nākamajos gados. Viens no tiem – iepazīstināšana ar latviešu keramiku un podu gatavošanu. Lai izdodas!

Skolotāja Kristīne Urena Losandželosas latviešu skolā ziemas saulgriežu sagaidīšanas sarīkojumā

Apsveicam Ēriku Kārteri 95 gadu jubilejā

Ilggadējā Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedre Ērika Kārtere (Carter) 18. maijā svinēja 95 gadu jubileju.

Viņa no sirds pateicas visiem radiem, draugiem, paziņām par daudzajiem skaistajiem apsveikumiem, īpaši Daugavas Vanagu organizācijas Dienvidkalifornijas kopas priekšniekam Teodoram Lilienšteinam par apsveikumu no Daugavas Vanagiem.

Ērika Kārtere sola atkal rīkot tradicionālos Tautiešu saietus, kad beigsies likstas, un tajos aicināti piedalīties visi Dienvidkalifornijas latvieši, kuŗi gatavi mērot ceļu uz viņas mājām Lagunahillos (Laguna Hills).

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes locekļi novēl Ērikai Kārterei daudz jo daudz baltu dieniņu!

Labs tas darbiņš, kas padarīts

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā, dr. Juris Buņķis nebaidās ne no viena darba. Nesen viņš ielika jaunu tualetes podu lidmašīnu angārā *Chino* lidostā! Operācijas tagad nenotiek, bet tas nenozīmē, ka Jurim Buņķim nav, ko darīt. Viņam joprojām ir konsulārie pienākumi, jāatbild uz e-pasta vēstulēm, tālruņa zvaniem, jākonsultē pacienti. Ar nepacietību viņš gaida, kad krīze beigsies un varēs atkal strādāt tāpat kā līdz šim. Krīze daudz ko visiem būs mācījusi – bez daudz kā varam iztikt, no mājām varam strādāt ne sliktāk kā birojā, un tādējādi mazināsies satiksmes sastrēgumi, uzlabosies gaisa kvalitāte. Telekonferences turpināsies arī pēc tam, kad vīruss būs uzveikts.

Juris Buņķis aicina zvanīt: 949-888-9700, ja ir kādi jautājumi, vai apmeklēt vietni tīmeklī:

www.orangecountyplasticsurgery.com

Birojs uz laiku slēgts, bet var izmantot bezmaksas telemedicīna konsultāciju pakalpojumu tiešsaistē:

<https://doxy.me/drjunkis>

Dr. Juris Buņķis lūdz pievanīt iepriekš, lai vienotos par konsultācijas laiku. Šo pakalpojumu var izmantot gan agrākie, gan jauni pacienti.

Bārta – Nīca – Rucava, trim pērlēm pa vidu – DUNIKA

Latvijas vietvārdiem ir interesanta izcelsme, arī skanējums, manuprāt, sevišķi Kurzemē. Dundaga, Kazdanga, Kandava, Skrunda, un tā var turpināt ilgi. Izrunājiet tos skaļi un tā riktīgi sulīgi! Skan kā zvani. Visi mēs esam saistīti ar kādām Latvijas vietām. Manā sirdī visdzidrāk skan Liepāja. Lai gan esmu uzaugusi laukos un vairāk sevi uzskatu par laucinieci, Liepājā esmu dzimusi, tur arī skolojusies un dzīvojuši. Esmu liepājniece.

Ināra Reine maija biļetenā bija ievietojusi daudz jauku fotoattēlu un informācijas par Duniku. Nolēmu to mazliet papildināt, jo Dunika ir daudz kas vairāk par dabas liegumu. Pagastam jau nosvinēta simtgade, ir uzrakstītas vairākas grāmatas (nevienas gan nav manā īpašumā). Un iemesls, kapēc es kopā ar duniciekiem Solveigu Ērmani un Juri Cilni fotografējos kā dunicieci, ir mana tēva izcelšanās. Viņš gan nebija no tik slavenas dzimtas kā Solveigas Tamuži vai kā Vaira Viķe-Freiberga. Mana vecmāmiņa Šneideru Anna kalpoja pie saimniekiem. Arī manu tēvu, kāda saimnieka iekāres un spēka uzvarēta, ieņēma, laida pasaulē, izaudzināja un

Anna Šneidere (vēlāk Sleže) ar dēlu, manu tēvu, Voldemāru Šneideru

Solveiga Ērmane, Juris Cilnis, Silvija Millere

izskoloja. Viņa tur arī apbedīta kādā no daudzajām mazajām lauku kapsētiņām. Man bija 14 gadu, kad bija vecmāmiņas bēres. Pēc tam tais kapos biju varbūt vienu vai divas reizes. Domāju un ceru, ka tēvs gan tur aizbrauca biežāk. Es jau skolojos un kopš vidusskolas laika daudz biju projām.

Kad nu pagājšvasar tā ilgāk padzīvoju Latvijā, ierosināju mātei (tēvs jau mūžībā) aizbraukt uz Duniku. Viņa šo piedāvājumu pieņēma ar lielu entuziasmu. Mūsu mērķis, protams, bija apmeklēt manas vecmāmiņas

kapu. Atgādināšu, ka Latvija ir diezgan līdzena, īpaši tās piejūras novadi. Kad aizbrauc tur no Kalifornijas, acis „iesprūst” vai nu mežā vai pļavā. Necik tālu neredzēsi. Un tomēr – par dabas krāšņumu un daudzveidību var jūsmot i mežā, i pļavā, katrā baltā lielceļa līkumā. Tā nu jūsmīgi aizbraucām kapsētai garām (to tikai vēlāk sapratām) un atrādām veikalu. Lieliska vieta, kur noskaidrot koordinātas!

Māte atcerējās, ka tos kapus sauc Šķiņceļu kapi. Izrādījās, ka tādu te ir vairāki. Pārdevēja jautāja pēc dzimtas vārda, un tad viņai uzreiz bija skaidrs, kuŗos kapos mums jāmeklē.

Izrādās – Dunika ir tik liela! Ir Rucavas gals, un ir Bārtas gals. Ir vēl sinonims Duvzare. Un var teikt arī kā Imants Ziedonis – Leišmalīte.

Atzišos – vecmāmiņas kapu neatradām. Šī noteikti bija pirmā un vienīgā kapsēta, kuŗu izstaigāju krustu šķērsu pa divi lāgi. Daudzām kopiņām nav ne plākšņu, ne krustu, un mēs – nu jau abas ar krietnu apkaļķojuma kārtiņu smadzeņu atvilktnēs – neatcerējāmies, kuŗa kopiņa būtu īstā. Par laimi, Dunikā kapos mirušos rok rindās, pa dzimtām. Tādēļ jau arī bija viegli tos krustu šķērsu pārstaigāt. Un atrādām Šneideru dzimtas rindu. Vai tad tik svarīgi, tieši kuŗa kopiņa? Tie, kas tur apbedīti, strādājuši, centušies, sapņojuši. Noteikti arī daudz dziedājuši un dancojuši, un kaut ko ļoti īpašu arī man atstājuši. Un to nedrīkst pazaudēt.

Šai mantojumā vistrauslākā, man šķiet, ir valoda. To aktīvi nelietojot, sāk aizmirsties tie sulīgie vārdi un teicieni, kas dzirdēti senču mutē skanam. Ja man aiz šķūņa saauguši kuiti, tad es vienam pijākam nevaru ieskaidrot, cik mundri no tiem jātiek vaļā. Bet man piemeties būšlāks, un pat krizdoļu zapte vairs nesmeķē. Toreiz klausoties jau nešķiŗoju, vai tas apvidvārds vai barbarisms. Tāpēc vēl šodien knauši koŗ saudzīgāk par odiem, ko naktī uz ķiseņa nositu. Jau mana māte (viņa ir no Purmsātu puses) tēvam kādreiz aizrādīja – kas tie par vārdiem, ko tu lieto! Bet viņš atbildēja, ka katrā pagastā var būt citādi vārdi to pašu parādību un lietu apzīmēšanai. Nav nemaz tālu jāiet – tik aiz tā meža. Bet meži lieli, purvi un lauki plaši. Kas teica, ka Latvija maziņa?

„Tu, Dieva zemīte, tik dižens ir tavs spēks!” – Jānis Medenis

Silvija Millere

Pie kapsētas ir Gulgātas baznīca, kuŗā notiekot dievkalpojumi, bet visas durvis bija aizaugušas ar nezālēm; auto, šķiet, aizsedz piemiņas akmeni pagasta represētajiem iedzīvotājiem

Cik skaisti iznirst kokiem lapas –
no mūžības ik pavasari.
Uz viena maza žagariņa
es ieraudzīju sevi arī.

Imants Ziedonis

Šī Dieva zeme...

Pēkšņi pie apvāršņa parādījies Dunikas pagasts Lejas Kurzemē. Visi pazīst Nīcu, Rucavu, Bārtu ar viņu skaistajiem tautastērpiem, bet Duniku....?

Tamužu ģimene ir īstie dunicēni. Ciltstēvs Miķēlis – Tiļugu māju saimnieks. Dunikā vārdu Miķēlis izrunā ar gaŗo e. Viņam bija divas meitas un trīs dēli. Vecākajam – Jānim pieci dēli, manam tēvam Miķelim un Pēterim katram pa vienam. Pēterā dēlam Vitautam (slavenam zinātniekam Latvijā, aizgāja mūžībā pagājušā gada novembrī) trīs dēli, astoņi mazdēli un vairāki mazmazdēli. Tamužu cilts ir varena !

Bērnībā vasarās es ciemojos Tiļugos pie vecāsmātes un, kad nāca rīkojums, ka skolēniem vasarā mēnesi jāstrādā laukos, mēs ar brāļi Oļģertu šo laiku pavadījām „Sprūdus” atkal viena Miķēļa Tamuža mājā. Viņš bija Dunikas pagasta vecākais, un viņa ģimeni 1941. gadā izveda uz Sibīriju.

Pēdējo reizi Dunikā biju 1944. gada ziemā māsiņas meitiņas kristībās. Braucām no Liepājas ar mazo bānīti līdz Jēčiem. Tur mūs sagaidīja kamanas sniegotam braucienam uz Duniku. Tagad no „Tiļugiem” un „Sprūdiem” palikušas tikai akmeņu kaudzes.

Dunikā Tamužu dzimtas kapos guļ ciltstēvs Miķēlis, un tur guldīs arī pēdējā brālēna Vitauta pelnus. Tur ir arī mūsu bijušās prezidentes Vairas Viķes Freibergas vecvecāku kapu kopiņas.

Domājot par Duniku, nāk prātā viņu valoda. „Pakac man to ķoķi ar krizdolēm” (padod man to grozu ar ērkšķogām), kas mums, Rīgas bērniem, bija grūti saprotama.

Solveiga Tamuža Ērmane

Vecāmmāte Anna, vedekla Anna, mazbērni Solveiga un Oļģerts „Tiļugos” 1930. gadā

Ardievas Ritai Ābelei

Rita Ābele dzimusi 1927. gada 10. augustā Daugavpilī. Ābeļu ģimene bēgļu gaitās nonāca Vācijā, vispirms Drēzdenē, vēlāk Ambergā. Pēc kara beigām 1949. gadā izceļoja uz ASV un apmetās uz dzīvi Viskonsinas pavalstī. Rita Ābele 1954. gadā iepazīnās ar studentu Laimoni Ābeli un drīz apprecējās. Pēc studiju beigšanas Laimonis strādāja Milvokos, bet vēlāk jaunā ģimene pārcēlās uz Dienvidkaliforniju. Ģimenē izauga trīs krietni dēli – Uldis, Andris un Eduards. Dēli mācījās Losandželosas latviešu skolā, un visa ģimene bija aktīva latviešu kopienā. Rita agri zaudēja vīru, bet pati, kamēr veselība atļāva, bija bieži redzama latviešu namā un baznīcā, kā arī Ventūras latviešu dāmu dzimumdienu pulciņā.

Rita mīlēja savu ģimeni un lepojās ar dēliem. Viņai nebija mazbērnu, savu mīlestību viņa dāvāja māsas mazbērniem, lutināja un priecējās par viņu panākumiem. Viņas pēdējie dzīves gadi bija ļoti grūti, cīnoties ar daudz un dažādām veselības problēmām.

Rita Ābele mirusi 2020. gada 18. aprīlī *Simi Valley*, Kalifornijā. Viņu ar mīlestību piemin draugi un ģimenes locekļi ASV un Kanadā.

Ventūras dāmu dzimumdienu grupa 2007. gadā; priekšā: Rita Daņilova, Vija Lāce, Anna Tetera, aizmugurē: Rita Ābele, Guna Šondora, Tamāra Kalniņa, Biruta Šulca

Katram no mums ir kāds svētceļojums,

un nav svarīgi – cik tāls mērojamais ceļš: uz dzimto pusi, Staburaga pakāji vai Lielo akmeni romantiskajā Duntē jūrmalā. Es ik pavasari cenšos satikt vienu koku, un allaž tas bijis tik vienkārši, galvenais – tikai nenokavēties, jo Rīgas skaistākais magnolijas koks ziedēšanu masu saziņas līdzekļos neizziņo. Man šis galvaspilsētas smiltīs stipri ieaugušais dienvidzemju sūtnis allaž licies kā dāvana un mākslas darbs mums visiem, turklāt – apskatāms bez ieejas biļetes (ja tādas būtu, pie Operas skvēra noteikti stāvētu rinda).

Ko darīt šopavasari? Skaidrs, ka koks elpas ziedu plīvuru pret zaļo zīda lapu tērpu nomainīs, nerēķinoties ar iespējamo atstatumošanās atcelšanu 12. maijā. Mūsu satikšanās jāieplāno gandrīz slepeni, jo ne tikai Veselības ministrija, bet arī bērni katru mīļu dienu man nenoguruši piekodina: paliec mājās! Bet neredzēt savu sapņu koku, iemīlētu jaunības gadus, būtu vēl lielāks pārkāpums, pat tāda kā nodevība...

Fonā atstājot pirmo Limbažu lakstīgalu un nule plaukt sākušos ievu krūmus, uz galvaspilsētu dodos ar autobusu, plašajā salonā esam tikai pieci pasažieri. Ceļš romantiski izvijas caur pienežiedu klājumiem, kaiju aplidotiem svaigiem aromiem, koši sazaļojušiem ziemas sējumiem un cītīgi aprušinātiem piemājas dārziņiem. Pār ežām un ceļiem birst Kaukāza plūmju aliču ziedu sniegi, bet ievas un ceriņi laukmalēs un viensētu pagalmos vēl tikai pumpurojas. Viss tik aizkustinoši skaists – kā veiksmīgā tālrādes reklāmas rullītī, kam fonā nav kauns atskaņot latviešu populārākās spēka dziesmas, pat valsts himnu.

Tikpat cītīgi kā dzimtenes āres pavasaris sakopis arī Rīgas centru: plaukstošo lapu zaļums aizsit elpu pat profesionālajiem pesimistiem – daba ar apskaužamu spēku un pacietību velk un dziedē vīrusa cirstās brūces cilvēku plaušās, prātos un valsts ekonomikā. Steidzos uz Operas nama pusi, bet pāris mēnešu neredzētā lielpilsēta pieprasa uzmanību, ar sīkiem ikdienišķiem akcentiem turēdama aiz piedurknes kā bērns, kuŗš gaŗu dienu gaidījis pārnākam vecākus. Re, ielas pēc pavasaŗa lietiem šķiet kā ar ekskluzīviem biošampūniem nomazgātas, auto uz ielām mazāk nekā aizvadītā gadu simteŗa sešdesmitajos gados. Kanālis pat gar Centrāltirgu iezīmējies dzidri zila akvareļa veidolā, bet Operas sētas pusē mierīgo ūdeņu plūdumā kā sirds pulsē strūklaka – pat vissīkākos kapilārus bagātinot ar varavīksni. Pie Baltā nama kāds vīrs pārkrāso gandrīz aizvēsturisko solu, bet **Alfrēda Kalniņa** piemineklim pavasaŗa apkopi veic labi aprīkota motorizēta vienība ar vairākām kāpnēm un ūdens cisternu: spēcīga strūkla aizmēŗ ziemas pelēcīgo sūbēŗumu no

Strūklakai var staigāt gaŗām gadiem, bet tikai retu reizi iegadās veiksmē – novērot varavīksnes rotaļu

apģēŗba un apaviem. Sāk smarŗot tāds kā Gauŗas senlejas arōmats, kad Siguldas stāvajos nokrastos skaŗradim matos un bārdā nejauŗi iepinās pirmā pavasaŗīgā kamenīte. Pavisam netālu uz rīta apkopi pacietīgi gaida arī **Rūdolfa Blaumaŗa** tēls, uz kuŗa kreisā pleca baltu vēstuli atstāŗjis kāds nesteidzīgs putns.

Operas un baleta nama izrāŗu reklāmas ļoti cerīgi un krāsaini vēsta, ko visu redzēsim un dzirdēsim, kad **ATKAL DRĪZUMĀ TIKSIMIES...** Bulvāŗu malu apaļie un kailie koncertaŗišu stabi daļēji aplīmēti ar pabāŗiem uzsaukumiem par fizisko un sociālo distancēŗanos, par atbalstu mediķiem (un kur tad skolotāŗi un augstskolu pavidagogi, vai aizmirsti?). Aiz slēgtiem un atvērtiem

Alfrēda Kalniņa akmenī cirstais tēls Dziesmu svētku laikā tiek ziedu un lapu vītņēm apvīts, arī komponists ilgojas pēc nākamās vasaras...

logiem skolēni pie datoriem un viedtālruniem apgūst zinības, un skolotājiem tagad daudz vairāk jāpiepūlas, lai tos izskaidrotu. Bet dažs students saules apgaismotā logā ķer saules pigmentus un lasa grāmatu. Bērnudārziņu mazuļi pa grantētiem celiņiem čāpo kā allaž – savērti kreklītēs – tikai tās sarukušas pavisam īsiņas. Lielākā daļa latviešu, kam vien iespējams, no iespējamās burzmas paglābušies laukos vai mazpilsētās. Laimīgs tas, kam „savs kaktiņš, savs stūrītis zemes” – vecais sauklis atkal stipri aktuāls!

Opernama plašā pagalma zālienā manāmi vien rudens atstātie melnraksti – tukšās dobes vēl dārziņu čaklo un sastrādāto roku neskartas. Kāds pusauga meitēns uz nenoaustā Rīgas skaistākā ziedu paklāja malas dresē sunīti, veselīgs seniors, lielāko daļu virsdrēbju nometis, uz soliņa ķer D vitamīnu, bet sportiska vecmāmiņa kustīgo mazbērnu cenšas iekadrēt kabatas tālruna ne pārāk glaunajā kamerā. Pa ceļam no autoostas ir satikts daudz mazāk cilvēku, nekā agrā Jāņu rītā, kad pat sētnieki vēl nav modušies! Pāros rimti pastaigājas vien vairākas policistu patruļas. Un tikai viens vienīgs jauniešu duets rītu bauda, saķēries rokās... (Bet vienmēr taču var atrast kādu vīziju, kādu sapņu atspīdumu, lai skaudro ikdienu padarītu paciešamāku, – un es to atrodo: domās redzot mūs visus – tos, kuŗi nevar fiziski satikties – jau sapulcējušos Dziesmu un deju svētku raibumā! Sapņos visiem pietiek spēka, aviobiļešu un vietu Mežaparka lielkoncertos!)

Apstājusies uz Baltā nama pakāpieniem, pavisam lēnām paceļu acis: Vai tu mani gaidī, mans sapņu koks?! Skatiens pirmos iecentrē košākos kaimiņus – violetos rododendrus un vareno ozolu pārsteidzošā zaļumā (paskat tik, viņa radinieki nav pat īsti sākuši pumpurot, bet šis pār ziedu spurgalām pamanījies izplest palielas, aizkustinoši maigas lapas!). Starp ozolu un rododendriem – pa labi no čalojošās strūklakas – tur Viņam jābūt! Un ir... Jā, esmu gaidīta! Esmu sagaidīta. Kā apburošo Magnoliju ar nedaudzajiem pēdējiem ziediem lai aprakstu? Varbūt tā: blāvie ziedu pušķīši koka lapotni rotā kā atlasa lentes tumšmates meitenes bizes? Bet varbūt tie ir kā mīļa cilvēka pirkstos sažņaugti atvadu kabatlakatiņi pirms tālas un ilgas prombūtnes? Lai nu kā – uz tumšā koka stumbra, zaru un zaļo lapu fona – esmu saņēmusi vēstuli. Esmu paspējusi! Daba mums piedod visu – gan patiesu nevaļu, gan tikai iedomātus aizbildinājumus.

Daba atalgo vienmēr, lai gan bieži nebūt neesam dabas labākā daļa. Saku Magnolijai paldies, neizplūstot liekā sentimentā. Jo visapkārt vēl ir tik daudz, ko šajā rītā redzēt un sajūst: saules stari silda Rīgas centra mācību iestāžu fasādes, domās ļaujot pieminēt daudz

Magnolijas ziedu daļumu salīdzina ar dzīviem gliemežvākiem, caurspīdīgu porcelānu vai dziesmu; bet... zieda daļumu velti censties aprakstīt visdaļrunīgākajos vārdos

manis izdoto grāmatu un aprakstu varoņus, kuŗi cītīgi virinājuši *alma mater* durvis (tagad kautrīgi rotātas ar uzrakstiem PAGAIDĀM SLĒGTS). Atminos arī daudzās klātienēs un neklātienēs sarunas ar kultūras pīlāriem, it sevišķi mīļajiem tālumniekiem – literātiem **Andri Ritmani** un **Ilmaru Bastjāni-Krastu**, diriģentu **Andreju Jansonu**, dakteri **Līliju Zīverti**. Viņu atmiņu stāsti apliecina, kā, pavasaŗa reibināti ģimnazisti būdami, no senās Rīgas skaistā „bulvāŗu loka” mukuŗi, cik vien tālu stundu laikā varēja paspēt – lai baudītu Grīziņkalnu, Dzeguŗkalnu, Arkādiju, Māras dīķi (Ojārs Vācietis teica – *Māras jūŗu*), Spilves pļavas un vēl un vēl... Vietas, kuŗas jau sen vairs nevar dēvēt par Rīgas nomalēm.

Manas Rīgas centra apgaitas neapejams objekts ir arī Grāmatu nams Valters un Rapa. Re, visvairāk pirktu grāmatu kalna pašā virsotnē diŗojas pēc skata pavisam vienkārŗa (salīdzinot ar pārējām deviņām) grāmatiņa zilos vākos – „**Vizma Belŗevica**. Dienasgrāmata 1947-1960”. Kā īpaŗi meklēts uzreiz atŗķiŗas teksts: „Vakar staigāju viena pa Raiŗa bulvāŗi. Trotuāŗs mazliet ŗūpojās, melnie liepu zari peldēja zilā miglā un bija labi. Laikam neko uz zemes tā nemīlu kā Rīgu. Nekāda vientulība nav bīstama, ja ir liepas, bulvāŗis, staru kūŗi miglā un gaŗāmgājēji...”

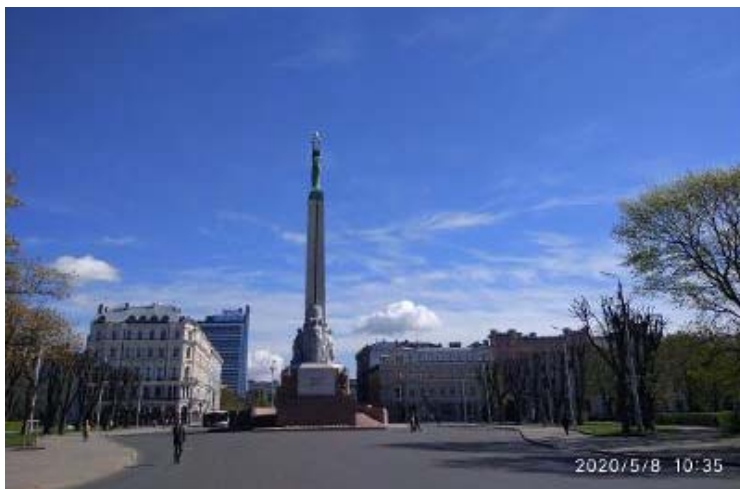
Paldies apgādam „Mansards” (ŗogad svin 15 darba gadus), **Jānim Ogam** un **Jānim Elŗbergam** par paveikto krizes apstākļos! „Cik labi, ka cilvēks nemirst no skaistuma”, arī ŗo atziņu paspēju izlasīt, jaunās grāmatas fascinējoŗās tipografijas krāsas smarŗas apņemta.

Jā, ziedos līkst ne tikai Bastejkalna agro puķu terases, kā apskurbuši dižojas arī Centrāltirgus puķu galdi – allaž garantēta bauda acīm un sirdij. Un, lai gan jau sen pierasts, ka puķes apceļo pasauli tikpat čakli kā cilvēki, ziedu tūrisms (konkrētāk – arī bizness) īpašajos apstākļos nav apstājis. Kā krāsu un smaržu apdullināts jauns mednieks mastā sastingstu pie peoniju ziedu saišķiem, atvestiem no Nīderlandes. No puķu karalistes atlidināti Latvijā populārākie toņi: balts, mēļi rozīgs un tumšsarkans. Vienu, visvairāk izplaukušo ziedu no lielā saišķa pārdevēja izlupina arī man. Gribru iepriecināt darbarūķi, kas ziedus pelnījis katru dienu, apzinoties –, ka zieds būs pasniedzams divu metru distancējumā un smaidu aizsegs medicīniskā maska. Bet – varbūt tieši tālab – zieds ilgāk paliks atmiņā?

Te nu būtu jāpieliek jūsmīgajai 8. maija reportāžai punkts un jādodas uz autobusa pieturu. Pati gribētu būt kritiska – vai tik nav par saldu... Bet, lūdzu, pamēģiniet kaut vai tikai domās iziet caur Rīgas centru, šādā nevaldāmi maigā pavasara plaukumā, saglabājot kritiski-reālistisku skatījumu...

Pārdomas atpakaļceļā uz Baumaņu Kārļa dzimto pusi: nez, ko par mūsu zelta Rīgu un tās tukšajām ielām pandēmijas apstākļos teiktu latviešu rakstniecības zelta klasiķi?!... Kā viņi ieteiktu „uzlādēt garīgās baterijas”? Arī pavasara saulīte mums šogad ar zobiem. Atliek vien pievērst garīgo vaigu grāmatu siltajam plauktam, – ir tieši tā reize, kad pietiek laika baudīšanas maratonam. Ilgi neesmu pārcilājusi **Ojāra Vācieša** un **Imanta Ziedoņa** kopotos rakstus. Arī **Zigmunda Skujiņa**, kam labvēlīgais liktenis devis iespēju ik pa laikam piezvanīt arī personiski, pat bez nopietna iemesla.

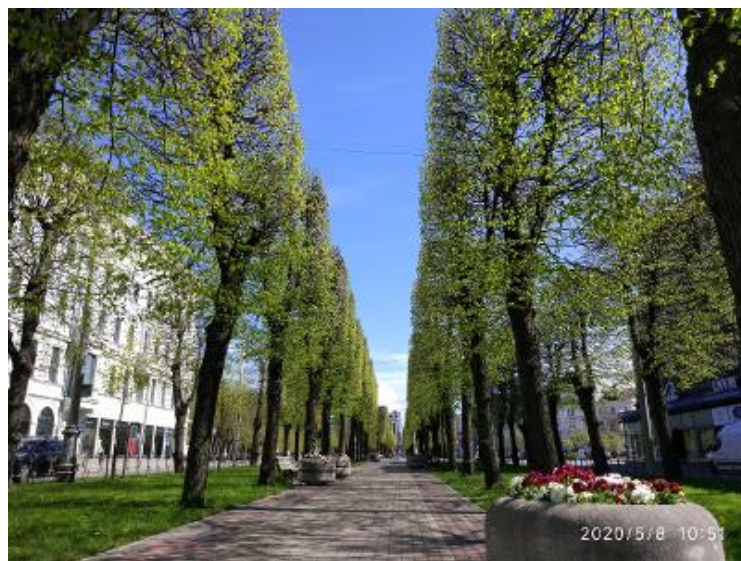
Maija sākumā viņam citēju paša rakstīto: „Ceļš uz

Aizmirsu pieminēt – ciešā pārī gar Brīvības pieminēkli atļauts maršēt vien goda apsardzei, arī šiem mūsu karavīriem pavasaris ir pavisam citādāks nekā iepriekšējais un būs nākamais

Rīgas centrā daudzviet pēc braucējiem un ceļskumst elektroskūteri, stilīga dizaina un lietojuma e-skrejriteņi

Liepu aleja pie Ministru kabineta, prasmīgu dārznieku apcirpta, pašlaik ir kā impresionistu glezna – kad katra lapiņa ne tikai redzama, bet dzirdama arī lapotnes kopējā balss

grāmatu burvību tūristu maršrutos nav norādīts, to atrast diez vai palīdzēs cita doti padomi. Šis ceļš jāmeklē katram pašam, iegūtais gandarījums pūliņus atlīdzinās.” Izrakstu individuāli piemeklētas atziņas un sūtu radiem, draugiem un domu biedriem. Katra tāda SMS vēstulīte ir arī pārdomu temats pašai sev. Arī **Nīces** atziņa no biezās Zaratustras grāmatas: „Un lai ar mani vēl – kā liktenis vai piedzīvojums, – nāktu kas nākdams, tas viss būs tikai ceļa gaita un kalnā kāpšana: jo galu galā taču piedzīvo tikai sevi pašu.”

Anita Mellepe
2020. gada 10. maijā

Losandželosa pārsteidz, iedvesmo, sajūsmina

Losandželosā esmu kopš pagājušā gada jūlija. Atbraucu praksē uz gadu, strādāju arhitektu birojā *BittoniArchitects*. Šādu iespēju man sagādāja *Baltic American Freedom Foundation* programma, kas atbalsta jaunos profesionāļus. Mans mērķis bija iegūt starptautisku un starpkontinentālu pieredzi arhitektūrā un uzņēmumdarbībā. Vēlējos uzzināt vairāk par jaunākajām tendencēm šajās nozarēs.

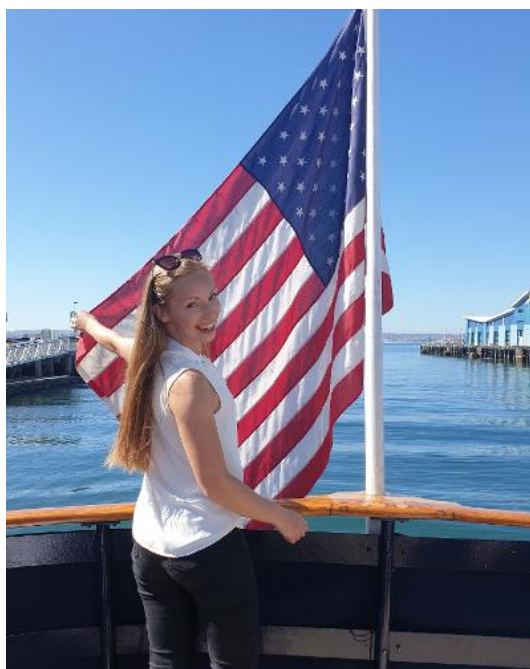
Pirms nokļūšanas Kalifornijā nevienu te nepazinu un neko īsti par Losandželosu nezināju. Jau kopš paša sākuma sapratu, ka vienīgais veids, kā uzzināt vairāk un nodibināt jaunus sakarus ir, apmeklējot sarīkojumus un tīkloties ar cilvēkiem. Sākumā centos iepazīt pilsētu, gāju uz sarīkojumiem un diezgan ātri atradu domubiedrus. Iepazinoties ar vairākiem jauniem talantīgiem cilvēkiem ar pieredzi, speciālistiem savā nozarē, tostarp ar Amerikas latviešiem. Ļoti priecājos par iespēju būt Losandželosas latviešu namā un satikt brīnišķīgus latviešus, kuŗi te dzīvo. Ir tik jauki redzēt, cik patriotiski un sirsnīgi tiek svinēti latviešu svētki, par spīti tam, cik tālu tas ir no Latvijas. Man bija liels gods kopā ar šejienes latviešiem svinēt gan Latvijas Republikas pasludināšanas gadadienu, 18. novembri, gan Ziemsvētkus, gan arī Latvijas neatkarības atjaunošanas gadadienu 4. maijā. Piedalījās arī sarīkojumā, kuŗā rādīja īsfilmu par mūziķu grupu „Pērkons”. Katrs sarīkojums, ko apmeklēju, bija īpašs un emocijām bagāts. Īpaši mani pārsteidza patriotiskā gaisotne Latvijas Republikas neatkarības pasludināšanas atceres svinībās. Viss bija tik sirsnīgi un

skaisti! Klausoties svētku uzrunas un skatoties uz pārējiem apmeklētājiem, mani pārņēma patriotiska sajūta, kādu nekad agrāk nebiju jutusi, jo tā bija pirmā reize, kad pati biju tik tālu prom no mājām. Bija skaidri jūtams, ka tajā brīdī visi sarīkojuma apmeklētāji domās bija Latvijā. Skaisti vārdi, sirsnīgi priekšnesumi un patriotiska gaisotne! Esmu pateicīga par iespēju būt kopā un svinēt Latvijas valsts svētkus Losandželosas latviešu namā. Tā kā man iepriekš nebija ne jausmas, kā latvieši Amerikā tos svin, tas man bija ļoti patīkams pārsteigums!

Pirms atbraucu uz Losandželosu lektore Sarmīte Barvika Rīgas Techniskajā universitātē, kur mācījos, iepazīstināja mani ar Noru Mičuli. Losandželosas latviešu namā iepazinoties ar Edvīnu Rūsi un Tamāru Rūsi. Jau kopš pirmajām sarunām man radās iespaids, ka Amerikas latvieši ir ļoti jauki cilvēki, gatavi palīdzēt un atbalstīt. Iespējams tāpēc, ka iepriekš šeit nevienu nepazinu, Amerikas latvieši man radīja tādu kā ģimenes sajūtu. Es jutu, ka neesmu viena un vajadzības gadījumā zinātu, kur meklēt palīdzību. Sakari ir ļoti svarīgi. Man bija iespēja iepazīties ar Jāni Circeni, viņš ir arhitekts *Gensler* birojā. Ļoti priecājos par iepazīšanos ar viņu, jo Jānis Circenis dalījās pieredzē, kā ir strādāt arhitektūras nozarē Kalifornijā un citviet pasaulē. Iepazinoties arī ar viņa ģimeni, kas mani laipni uzņēma ciemos. Bija brīnišķīgi to visu piedzīvot un tīkloties ar tik jaukiem cilvēkiem! Es to ļoti novērtēju, un man ir patīams prieks un lepnums, ka latvieši ar savu drosmi un neatlaidību

Pārgājienā uz Holivudas zīmi

Sandiego

Grifita parkā Losandželosā

sasniedz augstas virsotnes. Iepazinot arī ar Dainu Ābeli un viņas māti Annu Ābeli. Apmainoties ar sakariem tīmeklī, secinājām, cik maza ir pasaule. Izrādījās, ka mums Latvijā ir kopīgi draugi un radnieki. Viņu radniece ir meitene, ar kuŗu kādreiz dzīvoju kopā studentu kopmītnēs. Neticami, ka pat otrā pasaules malā var atrast cilvēkus, ar kuŗiem kopīgi kontakti.

Ziemsvētku tirdziņā iepazinot ar mākslinieku Kazimiru Lauru, viņš dalījās ar savu dzīvesstāstu par dienestu Latviešu leģionā un nokļūšanu Amerikā. Ikviens stāsts, kā katra Amerikas latviešu ģimene nokļuva Amerikā, ir neparasts un emocijām bagāts. Tas uz mani atstāja lielu iespaidu. No šiem stāstiem var daudz mācīties, un tie palīdz arī vairāk novērtēt to, kas mums ir tagad. Tie arī liek aizdomāties par īstajām dzīves vērtībām.

Par jaukajiem un sirsnīgajiem Amerikas latviešiem, ar kuŗiem iepazinot, varu teikt tikai to labāko! Lielu prieku sagādāja bērni, kas labi runā latviski. Labi, ka tie ir latviešu skola, tādējādi tradīcijas manto arī nākamās paaudzēs.

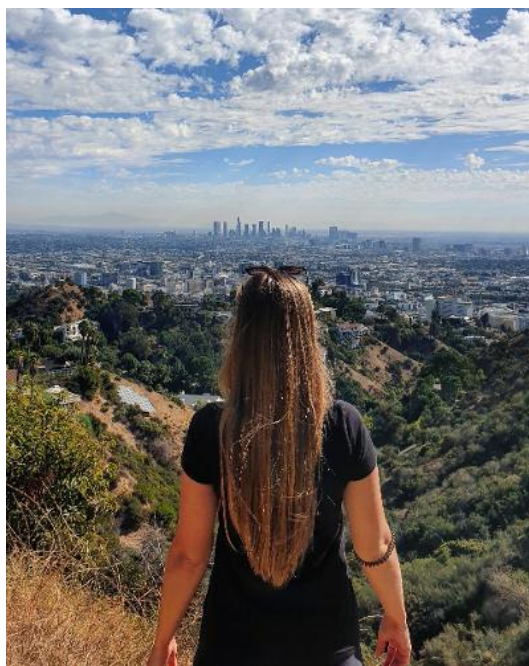
Ar latviešiem izdevās iepazīties arī ārpus Losandželosas latviešu nama. Divus latviešu tūristus satiku uz ielas, kad viņi vaicāja, kā atrast vēlamo galamērķi. Un tā nebija vienīgā reize. Ejot uz slaveno Holīvudas zīmi, pa ceļam arī satiku latviešus, un varējām turpināt pārgājienu kopā, daloties ar stāstiem un pieredzi. Neticēju, ka tik lielā pilsētā iespējams satikt latviešus. Un vēl viens stāsts, kā negaidīti iepazinot ar Amerikas latvieti. Dzīvoju netālu no Kalifornijas universitātes studentu pilsētiņas, un man kaimiņos dzīvo universitātes studenti. Ar amerikāņu draugu starpniecību iepazinot ar Robertu

Kancānu. Viņš šogad absolvēja Kalifornijas universitāti, kur studēja aeronautiku. Ļoti priecājos par visiem latviešiem, kam ir lieli mērķi, un tos izdodas sasniegt!

Laikā, ko esmu pavadījusi te, man izdevies ievērojami paplašināt redzesloku un bagātināt savu pieredzi. Brīvajā laikā centos ceļot un apskatīt dažādas skaistas vietas. Te ir fantastiski nacionālie parki!

Līdztekus darbam centos pieredzi gūt arī citās jomās. Man ļoti patīk dziedāt, un pavisam nejauši satiku domubiedrus, ar kuŗiem kopā nodibinājām grupu. Dziedāt šajā grupā bija viens no maniem mazajiem sapņiem, un te tas piepildījās! Amerika noteikti ir vieta, kur viss ir iespējams! Latvijai un Amerikai ir daudz kas kopīgs, lai arī tās ir tik dažādas zemes. Šeit, Losandželosā, man viss šķiet tik liels un plašs, cilvēku te daudz vairāk, un dzīves stils citādāks. Šī bija lieliska pieredze dzīvot zemē ar citu kultūru un apgūt daudz ko jaunu. Te katram ir savs stāsts un katram ir savi sapņi un mērķi. Amerikāņi nebaidās sapņot. Esmu novērojusi, ka te katrs cīnās, lai sasniegtu virsotni. Un man ļoti patīk, ka Amerikā cilvēki jūtas brīvi savā rīcībā un savos sapņos. Viņi atļaujas domāt par lieliem mērķiem, un ļoti daudziem arī izdodas tos īstenot. No amerikāņiem var daudz ko mācīties. Manuprāt, latviešiem viņi ir paraugs. Nav jābaidās paplašināt savu sapņu vērienu, jo latvieši var! Vajag tikai vairāk drosmes. Latvieši ir talantīgi un uzņēmīgi, un es ticu, ka atradīsim mūsu turpmāko panākumu atslēgu! Nevaru sagaidīt, kad varēšu savos iespaidos un pieredzē dalīties ar latviešiem Latvijā!

Losandželosā esmu iepazinusies un nodibinājusi sakarus ar vairākiem talantīgiem cilvēkiem, un negribu tos zaudēt. Vēlos te atgriezties, lai turpinātu iesākto.

Skats no Runyon Canyon

Henry Cowell Redwoods State parkā

Holīvudas kalna virsotnē

Domāju, ka latviešiem un amerikāņiem jāturpina savstarpējā sadarbība, lai abpusēji augtu un attīstītos. Atzīstu, šajā gadā esmu diezgan daudz izdarījusi un iepazinusi labāk ne tikai Ameriku, bet arī pati sevi. Esmu ļoti gandarīta par paveikto un pateicīga par iegūto pieredzi! Šī gada laikā bijuši neskaitāmi piedzīvojumi un iegūtas jaunas dzīves atziņas. Vairāk par maniem iespaidiem var lasīt manā blogā latvianwanderer.com

Šis nūdien bija vērienīgs gads, ko vienmēr atcerēšos ar smaidu sejā. Mana dzīve ir ieguvusi jaunas krāsas. To bagātina ne tikai mana pieredze, bet arī ar jaunas idejas. Esmu iemācījusies domāt ar lielāku vērienu, kā arī ļaut saviem sapņiem tiekties plašumā. Viss šeit piedzīvotais būs lielisks starts manai profesionālajai karjērai. Iegūtās zināšanas palīdzēs sasniegt izvirzītos mērķus!

Sintija Erte

Pie Lielā kanjona

Santamonikas plūdmalē

Sandiego

Pie Eames House

Mātes dienas koncerts „Gaišais rīts”

Mātes dienas koncerts „Gaišais rīts” 10. maijā rīkots sadarbībā ar LELBA: <https://vimeo.com/416913895>

Koncerta programmā bija garīgā, klasiskā un tautas mūzika, dzejoļu lasījumi.

Piedalījās mākslinieki no ASV un Kanadas, arī vairāki Dienvidkalifornijas latvieši – Lolita Ritmane spēlēja klavieres, Andris Matsons akustisko ģitāru, dziedāja Māra Zommere, Jūlija Plostniece, Aija Matsone un Ilze Matsone. Priekšnesumi bija ieskaņoti dievnamos vai mājās, ieskaņojumus papildina fotografijas.

Citāts

Jānis Klīdzējs „Dzīvīte, dzīvīte šupojos tevī”, romāns (Grāmatu Draugs 1979)

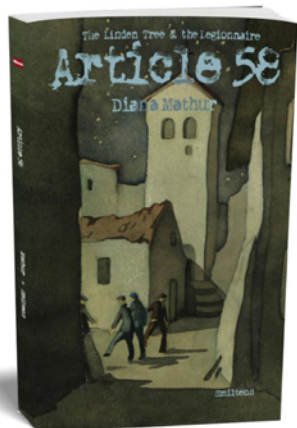
...Latvija jāredz un jāizjūt... Tur tu apgulsies kādā mežmalas pļavā. Tāpat vien. Skanēs smilgas. Un drīz vien tu sāksi dzirdēt visu, ko nekad agrāk nebiji ne dzirdējis, ne zinājis. Tā tur ir. Tur ir tāda zāle. Tādi meži. Tāds vējš un tāda Latvijas skanēšana.

Tā īsti ar abām acīm vaļā tu pavērosi debesis. Tās tev teiks un stāstīs, ka ir redzējušas visu, kas zem tām ir noticis un gājis gadu simtiem. Pateiks arī to, ka dzimtenē ļaužu dzīve ir gājusi, iet, ies un nekad nebeigsies. Aiziesi pie Latvijas jūras un dzirdēsi vēl nekad agrāk nedzirdētus vārdus un viņu runāšanu. Uzreiz tev gribēsies šis jūrmalas baltajā, mazliet mitrajā smiltī ierakstīt savu vārdu un uzvārdu un atstāt tos Latvijas zemes un padebešu grāmatā.”

352.-253. lpp.

Article 58

A Latvian Tale of Blood & Treasure

As a *gift* to you
on *Midsummer*,

Receive a *free e-pub* of
Article 58,
the first of the series
The Linden Tree & the Legionnaire
when you subscribe to the
author's email newsletter at
DianaMathur.com

Supported by a grant from the
American Latvian Association
Cultural Foundation.

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Diana Mathur, Novelist & MBA

Phone: (310) 266-3816

Site: DianaMathur.com

email: dianamathur@gmail.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
 - *Income property* īpašumi
 - Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
 - Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
 - *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi
- 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos
- Mārtiņš Leikarts, MBA

Re/Max Estate Properties

310-717-7577

mleikarts@gmail.com

BRE licence: 01706309

Labojums

Velta Nelsone mācījās Rīgas pirmā valsts ģimnazijā, nevis Rīgas pilsētas 1. ģimnazijā, kā iespiests 2020. gada maija Informācijas biļetena 14. lpp. rakstā „Citiem veltīta pašai dziedāja dzīve”.

Redaktore

JOCIŅI

„Dakter, lūdzu, sākiēt kas īsti man kaiš!”

„Jūs esat nelabojams žūpa.”

„Paldies, dakter, bet pasakiet, kā tas ir latīniski, lai zinu, ko pavēstīt sievai.”

„Jūs bijāt Afrikā un šāvāt lauvas?”

„Jā gan, bet lauvām toreiz bija taupīšanas laiks.”

„Jānīt, kāpēc es tik bēdīgs?”

„Mana sviestmaize nokrita uz krēsla.”

„Vai tad tāpēc jāskumst?”

„Bet jūs uz tā krēsla sēžat...”

Priekšnieks savam padotajam saka: „Šodien es nevienu nepieņemu un, ja kāds ierodas un apgalvo, ka viņam svarīgas darīšanas, atbildiet, ka to pašu saka visi.”

Atnāk kāda sieviete un vēlas runāt ar priekšnieku:

„Esmu viņa sieva, un man viņš noteikti jāsatiek.”

„Tā saka visas,” atbild padotais.

Vīrs: „Kā, vakariņas vēl nav gatavas? Es eju uz restorānu!”

Sieva: „Pagaidi piecas minūtes!”

Vīrs: „Vai tad būs gatavas?”

Sieva: „Nē, bet es būšu gatava un varēšu doties tev līdzi.”

„Nāksi pie manis par sievu?”

„Tagad nedrīkst nekur iet!”

„Dakter, kas man kaiš? Kur tik piebakstu ar pirkstu – visur sāp.”

„Iespējams, jums laužts pirksts.”

„Viesmīl, vai tā ir tēja vai kafija?”

„Acīmredzot jums ir vienalga, ja nevarat atšķirt tēju no kafijas.”

Kosmosā satiekas divas planētas. Viena jautā otrai:

„Sen nebiji redzēta. Kā klājas?”

„Slikti. Uz manis ieviesušies cilvēki, visu laiku kaut ko urbj, spridzina, dedzina... Nieze tāda, ka ne izturēt!”

„Zinu, zinu! Man arī tā reiz bija. Pacieties, pāries...”

„Kāpēc tu slēp grāmatas, ciemiņi taču tās nezags.”

„Jā, bet viņi tās var pazīt!”

„Piezvanīja mūsu mājkalpotāja. Viņa tagad strādās attālināti, zvanīs un teiks, kas un kā man jādara.”

Kur līgosim? Kur metīsim gaisā vainagus?

Svinības bija iecerēts rīkot 27. jūnijā *Laguna Beach* parkā,
bet parks diemžēl līdz jūnija beigām slēgts...

Meklēsim papardes ziedu un leksim pāri ugunskuram domās un sapņos!

Lūgums Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedriem samaksāt
biedru naudu par 2020. gadu!

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšnieka ziņojums

Losandželosas latviešu nama otrā stāvā tiek remontēta biedrības istaba – Ināras un Alfona Reinu piemiņas telpa. Valdes locekļi iztīrīja biedrības istabu, biroju un mazo aizmugures noliktavu, ir jau sākusies griestu tīrīšana.

Biedrības biedru 2020. gada pilnsapulce nav notikusi, tā atlikta uz rudeni vai 2021. gadu. Iespējams, biedrības 70 gadu jubilejas svinības arī būs jārīko 2021. gadā.

Šoruden Losandželosā plānotā Latvijas Valsts prezidenta Egila Levita vizīte atlikta uz 2021. gada pavasari.

Vēlu visiem jauku atvaļinājumu!

Ivars Mičulis

Joga ar Juri Zinbergu

Tālrunis: 949-415-0955

Mūsu mīluļi, draugi, sargi, sarunu biedri, ģimenes locekļi

Ivara Mičuļa un Lauras Rokpelves-Mičules jaunajiem ģimenes locekļiem aprīlī bija dzimšanas diena – mincei Minkai tagad ir trīs gadi, Sofijai gads. Abas palēnām sāk iedraudzēties, interese liela, bet Sofijai vēl ir kucēna enerģija, un tas Minkai dažreiz ir par daudz. Liela enerģija vajadzīga arī Ivaram un Laurai – katru vakaru pusotras stundas jāpavada suņu parkā!

Viktorijas Marguletas lielā saime, ko nesēn vēl papildināja jauki mazi minciņi

**SPĒLĒJU SPĒLES UN
KĻŪSTU GUDRĀKS?**

**JĀ, JO PIEDALOS KONKURSĀ
„KLAUSIES UN RUNĀ!”.**

Latviešu valodas aģentūra (LVA) zina, ka latviešu valodu var mācīties, arī spēlējot spēles, tāpēc katru mēnesi aicina Tevi piedalīties spēļu konkursos.

Atver spēli „Klausies un runā!” un kļūsti par detektīvu!
http://speles.maciunmacies.lv/klausies_un_runa/saturs.html

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam. Lūgums piezvanīt pirms sarīkojumiem un laikus pasūtīt; par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com

SVEIKI!

New for Fall 2020!

San Diego Latvian School

presents

Latvian Classes for Beginners!

We are planning to start a new
Latvian culture & language class (beginner level)

Important: To start, we need at least 3 families
committed to attending regularly so please respond

Age range: 3-12

Format: highly interactive,
based on hands-on activities, role play, song & dance

Date & time: Every 2nd Saturday, 10am-12pm

Place: San Marcos or Oceanside (TBD)

Proposed start date: Fall 2020

Contact: Sandra at (760) 460-1856 or
gotlaufa@gmail.com

Follow us: www.facebook.com/sandiegolatvian**Sandiego latviešu ev. lut. draudze**

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīns

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tāl.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

6. jūnijā piemiņas dievkalpojums
1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju
aizvestajiem

Dievkalpojumu vadīs diakone Guna Reina
Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aija Alberta, tālr.: 858-699-6017

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tāl.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus
izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.comFacebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.comFacebook: www.facebook.com/sandiegolatvian

**Būt veseram un baudīt dzīvi
palīdzēs ALPF MEDICARE
PAPILDAPDROŠINĀJUMS!**

Valsts Medicare apdrošinājuma A un B

daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu,
ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts Medicare par visu 100% nesamaksā, tad
Deductible un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt
izdevumus, par kuriem esat atbildīgi.

Mēs maksājam VISUS Medicare veselības aprūpes
pakalpojumus.

Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties
atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai
var pievienoties jebkurā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav
atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

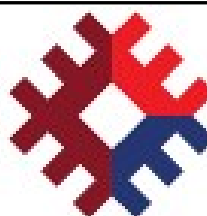
Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!

Tāl.: 215-635-4137

www.LRFA.orgwww.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kurā atrast noderīgu
informāciju latviešiem visā pasaulē ar
mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas
sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus
Latvijas. Informāciju apkopo Indulis Bērziņš

**LATVIEŠI
AMERIKĀ**

www.LatviesiAMERIKA.com

Austrālijas latviešu izdevums

www.laikraksts.com

Draudzes Lapa

2020. gada jūnijs / jūlijs / augusts

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

Lai Dievs stāv klāt visiem šajā koronvīrusa laikā!

Par dievkalpojumiem vai to atcelšanu turpmāk tiks paziņots e-pastā.

Ja e-pastu nelietojat lūdzu zvaniem draudzes amatpersonām pirms izziņotā sarīkojuma.

Jūnijā un jūlijā		Dievkalpojumi nenotiks – dalīsimies ar informāciju par virtuālajiem dievkalpojumiem
30. augustā	plkst. 11:00	Dievkalpojums ar dievgaldu (diakone Guna Reina)

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org

**„Ikviens lai dara, kā tas savā sirdī apņēmis, ne smagu sirdi vai piespiests;
jo priecīgu devēju Dievs mīl.” (2. Kor. 9:7)**

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Pateicamies par jūsu ziedojumiem draudzei!
Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2020. gadu

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem– \$60.00

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Adrese: _____

e-pasts: _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai LELBAs darbam Latvijā \$ _____

Ziedojums Archibīskapa algas fondam (\$50) \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu: **Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.**,
nosūtīt kasieri: Dacei Taubei 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Izvilks no archibīskapes Laumas Zušēvicās raksta „Veselība un slimība”:

„Ir novērots, ka pulcējoties dievkalpojumos virtuālajā pasaulē, vieglāk piemirst draudzes locekļiem ziedot draudzes darbam. Turpināsim pēc iespējām atbalstīt savas draudzes. Saprotam, ka šajā laikā kādam varētu būt grūtāk ziedot, tādēļ lai otra devīgums nes to kā mīlu brāli vai māsu. Jūsu ziedojumi, vai tie būtu finansiāli, vai cita veida dāvanas, arvien svētīs mūsu draudzes darbu ar iespējām veselībā un slimībā, priekos un bēdās visiem kopā turpināt uzticīgi pildīt dotos solījumus Jēzum Kristum, mūsu visu mūža Draugam!”

**Jūsu
+ Lauma**

Koronvīrusa laikā...

Ģimenes dienā Tamāra un Edvīns Rūši pārsteidza dažus savus kaimiņus ar cepumiem, puķēm un skaistu apsveikumu! Un, protams, arī ar maskām!

Teodors Lilienšteins atsūtīja izdevumā *Hollywood Press* atrasto ziņu:

The coronavirus remains in the throat for four days before reaching the lungs and at his time the person begins to cough and have sore throats. If you drink a lot of water and gargle with warm water and salt or vinegar, you remove the virus.

Spread this information because you can save someone with this information.

Sejas aizsegu ar latviešu rakstiem var pasūtīt: <https://sejasaizsargmaskas.lv/>

Modes mākslinieki gatavo pieskaņotas maskas arī izejamiem tērpiem!

Kad cits citam ejam garām ar likumu...

Kaimiņienes satiekas un sasveicinās!
No kr.: Biruta Šulca un Anna Ābele

Kā turēt pīpi, kad jānēsā maska? Kā labāk un ērtāk? Ieteikums: atmest pīpēšanu!

Paldies!

Tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībiece Jana Elīza Freimane ir žēlsirdīgā māsa Dienvidkalifornijas universitātes *Verdugo Hills* slimnīcā Glendālē.

Pateicamies Janai par izturību, veicot grūto darbu, un novēlam možu garu un labu veselību.

Aija Zeltiņa-Kalniņa
un Losandželosas latviešu skolas saime

- Car Loans
- Mortgages
- Credit Cards
- Mobile Banking

Kalifornijas Lietuviešu Kreditsabiedrība aicina
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības
biedrus atvērt kontus!

Piedāvājam labas likmes Savings, CD, un IRA kontiem!

12 Month CD: **1.25%**
36 Month CD: **1.50%**

www.clcu.org

2806 Santa Monica Blvd, Santa Monica CA 90404
310.828.7095 | Info@clcu.org

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «IB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00
Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;
nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,
nosūtu biedru naudu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: **LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA**
Un nosūtīt: **DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039**

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com
Dienvidkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams
sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura